

**TATĂL VORBEȘTE
FIILOR SĂI**

"Editura Pater" - "Dio e Padre - Casa Pater"

C.P. 135 - 67100 L'Aquila (Italia)

Pro Manuscripto - necomerciabil

Imprimatur: † Petrus Canisius van Lierde

Vic. Generalis e Vic. Civit. Vaticanae

Roma, 13 martie 1989

Manuscrisul original:

"Il Padre parla ai Suoi figli"

ediția a șaptea

Editura Pater - C.P. 135 67100 L'Aquila Italia

Imprimarea terminată la 2 februarie 1997

Dragi frați, dorim ca acest Cuvânt al Tatălui să ajungă în dar la toți, ducându-le bucurie și pace.

Nu se cer taxe pentru cheltuieli.

Dacă în schimb vreți să deveniți apostolii Tatălui și doriți să susțineți tipărirea acestui Mesaj, în toate limbile posibile, așteptăm ofertele dvstră pentru că nu avem venituri fixe și ne biziim pe ajutorul Providenței.

Prezentare

"Dumnezeu este Tatăl meu!": acesta este strigătul care se face tot mai des auzit în lume, oamenii Îl recunosc pe Dumnezeu ca Tată.

De aceea simțim nevoia să publicăm acest Mesaj pe care Dumnezeu Tatăl l-a dat lumii prin intermediul unei creaturi care L-a iubit nespus de mult, Sora Eugenia Elisabetta Ravasio, Mesaj recunoscut ca autentic de către Biserică.

Am considerat oportun să publicăm și mărturia pe care E.S. Mons. Alexandre Caillot, Episcop de Grenoble ne-a pus-o la dispoziție, la încheierea lucrărilor Comisiei de experți convocați din diferite părți ale Franței pentru procesul diecezan convocat de el însuși în 1935, care a durat 10 ani.

Între alții, din comisie au făcut parte: Vicarul Episcopal de Grenoble, Mons. Guerry, teolog; frații iezuiți Alberto și Augusto Valencin, personalități de frunte în domeniul filozofiei și teologiei și experți în aprecierea altor cazuri similare; doi doctori în medicină dintre care unul psihiatru.

Încredințăm Fecioarei Maria răspândirea acestui Mesaj și împreună cu Ea invocăm Duhul Sfânt să-i ajute pe oameni să înțeleagă și să recunoască gingășia infinită pe care o nutrește Tatăl pentru fiecare".

Padre Andrea D'Ascanio
o.f.m. cap.

Scurte observații asupra vieții Maicii Eugenia Elisabetta Ravasio

Cine a fost Maica Eugenia? Cine a fost această creatură pe care Tatăl o numea "fiică preaiubită... plântuța Mea"?

Reținem că Maica Eugenia a fost una dintre cele mai mari Lumini din aceste timpuri: micul profet al unei Biserici noi, în care Tatăl este centrul și apogeul oricărei credințe, iar Unitatea este idealul suprem al oricărei spiritualități. Este lumina pe care Tatăl a dat-o lumii în acest timp de haos și întuneric ca să cunoască calea de urmat.

S-a născut la San Gervasio d'Adda (astăzi Capriate San Gervasio), mic centru în provincia Bergamo, pe 4 septembrie 1907, într-o familie de origine țărănească.

A frecventat numai școala primară și după câțiva ani de muncă în fabrică intră la douăzeci de ani în Congregația Nostra Signora degli Apostoli, unde s-a dezvoltat marea ei personalitate carismatică care a făcut să fie aleasă, la doar 25 de ani, superioara Congregației. Dar făcând abstracție de dimensiunea sa spirituală, ca să intre în istorie ar fi suficientă acțiunea sa în domeniul social: în 12 ani de activitate misionară a deschis peste 70 de centre cu infirmerie, școală, biserică - în locurile cele mai pustii din Africa, Asia și Europa.

A descoperit primul medicament pentru tratarea leprei, extrăgându-l din sămânța unei plante tropicale, medicament studiat ulterior și preparat de Institutul Pasteur din Paris.

A lansat în apostolat pe Raul Follereau care mergând pe urmele și bazele puse de ea, este considerat apostolul leproșilor.

A proiectat și realizat la Azopte (în Coasta de Fildeș), în anii 1939-1941, "Orașul leproșilor": un imens centru de primire pentru acești bolnavi întins pe o suprafață de 200 000 de metri pătrați și care rămâne până astăzi un centru de avngardă în Africa și în lume. Pentru această realizare Franța a acordat Congregației Surorilor misionare Nostra Signora degli Apostoli unde Maica Eugenia fusese Superioară Generală între 1935 și 1947 - cea mai înaltă distincție națională pentru opere cu caracter social.

Maica Eugenia s-a întors la Tatăl pe 10 august 1990. Cel mai important lucru pe care l-a lăsat este Mesajul pe care îl prezentăm aici (Tatăl vorbește fiilor Săi), singura revelație făcută de Dumnezeu Tatăl personal și recunoscută de Biserică după zece ani de analize foarte riguroase. Merită notat faptul că Tatăl - în 1932 - i-a dictat Maicii Eugenia Mesajul în latină, limbă total necunoscută ei. În 1981 am reușit să obținem acest Mesaj - în mod miraculos - și în 1982 - a cincizecea aniversare - l-am publicat în limba italiană.

Numeroasele haruri obținute prin acest Mesaj ne-au determinat să-l difuzăm gratuit, mai ales prin închisori, cazărmi, spitale. Mulțumită colaboratorilor pe care Dumnezeu ni i-a dăruit, am putut asigura publicarea în albaneză, arabă, coreeană, engleză, franceză, germană, maghiară, polonă, portugheză, rusă, română, spaniolă, ucraineană, și în curând în chineză, japoneză și altele.

Iată acum, înainte de Mesaj, Mărturia S.E. Mons. Alexandre Caillot, Episcop de Grenoble.

Vouă tuturor, Pace și Bine.

**Mărturia Episcopului de Grenoble,
S. S. Alexandre Caillot,
la încheierea investigații canonice
întreprinsă cu privire la Maica Eugenia**

Au trecut 10 ani de când, ca Episcop de Grenoble, am hotărât începerea unei anchete în cazul Maicii Eugenia. Posed acum elemente suficiente pentru a da Bisericii mărturia mea de Episcop.

1) O primă certitudine este pusă în lumină în urma investigației: solidele virtuți ale Maicii Eugenia.

Încă de la începutul vieții sale călugărești, Sora a atras atenția Superioarelor sale prin evlavia, ascultarea și umilința sa.

Tulburate însă de caracterul neobișnuit al faptelor petrecute în timpul noviciatului său, Superioarele intenționau să nu o țină în mânăstire. Ele au ezitat și au trebuit să renunțe la proiectul lor, datorită vieții exemplare a Sorei.

În timpul anchetei, Sora Eugenia a dat dovadă de multă răbdare și ascultare perfectă, supunându-se la toate examenele medicale fără să se plângă, răspunzând la interogatoriile deseori lungi și chinuitoare ale comisiilor teologice și medicale, acceptând confruntările și probele.

Toți anchetatorii au lăudat mai ales simplitatea ei.

Multe circumstanțe au permis descoperirea capacității Sorei de a practica virtuțile în mod eroic, cum afirmă teologii, în special ascultarea - în cursul examinării de către părintele Auguste Valencin, în iunie 1934, și umilința, ca în dureroasa zi de 20 decembrie 1934.

În ce privește funcția ei de Superioară Generală, pot afirma că am găsit-o foarte dedicată datoriei, devotată împlinirii ei, - lucru ce ar fi trebuit să i se pară foarte greu din moment ce nu avea pregătirea necesară - plină de mare dragoste pentru suflete, pentru Congregația ei și pentru Biserică. Cei ce au trăit în preajma

ei sunt uimiți, cum sunt chiar eu însumi, de tăria ei sufletească în dificultăți.

Nu numai virtuțile m-au impresionat, ci și calitățile pe care Maica le dezvăluie în exercitarea autorității, precum și faptul că fiind o călugăriță puțin instruită, ajunge să fie desemnată în cea mai înaltă funcție din Congregația sa. Chiar în acest lucru există ceva extraordinar și, din acest punct de vedere, ancheta făcută de Vicarul meu General, Mons. Guerry, în ziua alegerii este foarte sugestivă. Răspunsurile date de capitulare, toate Superioare și delegate ale diferitelor misiuni, au arătat că - în ciuda vârstei tinere a candidatei și a obstacolelor canonice care în mod normal ar fi dus la respingerea candidaturii ei - ele o alegeau pe Sora Eugenia ca Superioară Generală luând în considerare calitățile ei de judecată, de echilibru, de energie și tărie de caracter. Realitatea pare să fi depășit cu mult așteptările pe care alegătoarele le aveau de la cea pe care o aleseseră.

Ceea ce am remarcat la ea în mod deosebit este mai întâi de toate inteligența ei luminoasă, vie, pătrunzătoare. Am spus că educația ei prezenta lipsuri, dar aceasta pentru motive independente de voința ei: boala lungă a mamei sale o obligase de foarte tânără să se ocupe de casă și să lipsească foarte mult de la școală. Au urmat apoi, până la intrarea în mânăstire, anii grei de muncă în fabrică, ca țesătoare. În ciuda acestor lipsuri de bază, ale căror consecințe sunt evidente în modul ei de scriere și în ortografie, Maica Eugenia ține numeroase conferințe în Comunitatea ei. De notat că a redactat singură circularele Congregației și contractele încheiate cu Primăriile sau Consiliile de administrație pentru instituțiile spitalicești încredințate Surorilor. A compus un lung regulament.

Vede clar și corect în orice situație, chiar în probleme de conștiință. Îndrumările ei sunt clare, precise și mai ales practice. Cunoaște personal pe fiecare dintre cele 1400 de fiice, aptitudinile și virtuțile lor, și astfel, în repartizarea diferitelor sarcini reușește să le aleagă pe cele mai potrivite. Cunoaște de asemenea personal

și cu exactitate nevoile și resursele Congregației și situația fiecărei case. A vizitat toate misiunile sale.

Dorim să subliniem și spiritul ei de clarviziune. Ea a adoptat toate dispozițiile necesare pentru ca în viitor fiecare instituție spitalicească sau școlară să aibă surori cu diplome de studii și mijloace de întreținere și dezvoltare.

În sfârșit, mi se pare deosebit de interesant de remarcat: Maica Eugenia pare dotată cu un spirit de decizie, cu realism și voință de a pune în practică. În șase ani a dat viață la 67 de fundații și a știut să aducă îmbunătățiri cu adevărat folositoare pentru Congregație.

Dacă scot în evidență calitățile sale: inteligență, judecată, voință, aptitudini administrative, o fac pentru că acestea mi se pare că înlătură definitiv toate ipotezele formulate pe parcursul investigării și dovedite a fi nesatisfăcătoare și nefondate: ipoteze de halucinație, de iluzionare, de spiritism, isterie, delir.

Viața Maicii Eugenia este o continuă confirmare și manifestare a echilibrului ei mental și general și, chiar și celor mai stricți observatori, acest echilibru la apare ca fiind nota dominantă a personalității sale. Alte ipoteze: *ușor de sugestionat și condus*, care i-au făcut pe examinatori să se întrebe dacă nu se aflau în fața unei naturi foarte impresionabile, ca o oglindă cu mai multe fațete care reflectă toate influențele și sugestiile, au fost și ele dezmințite de realitatea cotidiană. Maica Eugenia, deși dăruită cu o fire sensibilă și un temperament emotiv, a dovedit că nu avea preferințe pentru nimeni și că, departe de a se lăsa influențată de considerații umane, știa să-și susțină proiectele, activitatea și realizările sale și să se impună în fața celorlalți prin farmecul ei personal.

O simplă relatare face mai mult decât orice apreciere: a doua zi după alegerea ei ca Superioară Generală, ea a trebuit să numească câteva Superioare; ei bine, nu a ezitat să înlocuiască o Superioară care votase pentru ea și care, debarcând în Egipt, a aflat prin poșta aeriană de revocarea numirii ei.

2. Despre obiectul Misiunii

Obiectul Misiunii care i-a fost încredințată Maicii Eugenia este precis și din punct de vedere doctrinar, îl consider legitim și oportun.

Obiect precis: a-L face cunoscut și onorat pe Tatăl, mai ales prin instituirea unei sărbători speciale, cerută Bisericii. Ancheta a stabilit că o sărbătoare liturgică în cinstea Tatălui s-ar situa în spiritul întregului cult catolic, în conformitate cu mișcarea tradițională a rugăciunii catolice care este o înălțare către Tatăl, prin Fiul, în Duhul Sfânt, cum dovedesc rugăciunile Liturghiei și ofranda liturgică adusă Tatălui la Sfânta Jertfă. Pe de altă parte, este uimitor că nu există nici o sărbătoare specială în onoarea Tatălui: Treimea este onorată ca atare, Cuvântul și Duhul Sfânt sunt onorați în misiunea și manifestările Lor exterioare, doar Tatăl nu are o sărbătoare proprie care să atragă atenția poporului creștin asupra Persoanei Sale. Cum rezultă dintr-o anchetă destul de amplă printre numeroși credincioși de diferite categorii sociale și chiar numeroși preoți și persoane consacrate, lipsa unei sărbători liturgice în cinstea Lui se poate atribui faptului că: "Tatăl nu este cunoscut, nu I se adresează rugăciuni, oamenii nu se gândesc la El". Persoana care a condus ancheta descoperă chiar cu stupefație că un mare număr de creștini se îndepărtează de Tatăl pentru că văd în El un Judecător de temut. Ei preferă să se adreseze umanității lui Cristos și cât de mulți sunt cei care-I cer lui Isus să-i păzească de mânia Tatălui!

O sărbătoare specială ar avea deci, ca prim efect, restabilirea ordinii în pietatea multor creștini pe care i-ar readuce la consemnul Divinului Mântuitor: "Tot ce veți cere de la Tatăl în Numele Meu..." și încă: "Voi deci, să vă rugați astfel: *Tatăl Nostru...*"

În același timp, o sărbătoare liturgică în cinstea Tatălui i-ar ajuta să înalțe ochii spre Cel pe care Sfântul Apostol Iacob îl numea: "Părintele Luminilor, de la Care vin toate Darurile..." Ar

obișnui sufletele să prețuiască Bunătatea Divină, binefacerile lui Dumnezeu, Providența Sa paternă și faptul că această Providență este tocmai Providența lui Dumnezeu-Treime; căci prin această Natură Divină comună celor Trei Persoane, Dumnezeu revarsă peste lume comorile nespuse ale infinitei Sale Îndurări.

La prima vedere ar părea că nu există nici un motiv special pentru a-L onora pe Tatăl în mod particular; și cu toate acestea, nu este Tatăl Cel care L-a trimis pe Fiul Său în lume? Dacă este lucru drept să cinstim pe Fiul și pe Duhul Sfânt pentru manifestările Lor exterioare, nu ar fi drept și de datoria noastră să aducem mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl, cum ni se cere în prefața Liturghiei, pentru Darul pe care El ni l-a făcut în Fiul Său?

Obiectul principal al acestei sărbători speciale se delimitează astfel în mod clar: a-L cinsti pe Tatăl, a-I mulțumi, a-L lăuda pentru că ni l-a dat pe Fiul Său; într-un cuvânt, cum spune cu exactitate Mesajul, *a-L onora, a-I mulțumi și a-L lăuda ca Autor al Mântuirii*. Înseamnă a mulțumi Aceluia care atât de mult a iubit lumea încât ne-a dat pe Unicul Său Fiu pentru ca toți oamenii, reuniți în Trupul Mistic al lui Cristos, în acest Fiu, să devină fii prin El. În acest moment în care lumea, înșelată de doctrinele laicismului, ale ateismului sau ale filozofilor moderne, nu-L mai cunoaște pe Dumnezeu, pe adevăratul Dumnezeu, această sărbătoare nu L-ar arăta oare multora pe Tatăl Viu pe care Isus ni l-a revelat, pe Tatăl Îndurării și al Bunătății? Nu ar contribui oare la sporirea numărului acelor adoratori ai Tatălui "*in Spirit și Adevăr*" despre care a vorbit Isus? Într-un timp în care lumea, zguduită de războaie ucigătoare, simte nevoia să găsească un principiu solid de unire pentru apropierea între popoare, această sărbătoare ar aduce multă lumină, învățând pe oameni că ei au cu toții în Cer același Tată: Cel care L-a dăruit lor pe Isus, spre care îi atrage ca membre ale Trupului Său Mistic, în unitatea Aceluiaș Spirit de Iubire! În acest timp în care atâtea suflete istovite și sătule de încercările războiului și-ar putea dori să se îndrepte spre o profundă viață interioară, nu ar fi tocmai această sărbătoare

capabilă să le miște "din interior" ca să-L adore pe Tatăl care este în ascuns și ca să se ofere ca ofrandă filială și generoasă Tatălui, Izvor unic de viață al Treimii Sfinte în ei? O asemenea sărbătoare nu ar menține frumoasa mișcare de viață spirituală care duce în mod logic sufletele spre copilăria spirituală și spre viața filială cu Tatăl prin încredere, prin abandonare în brațele Voinței Divine, în spirit de credință?

Pe de altă parte, în afară de chestiunea unei sărbători speciale, și oricare ar fi decizia Bisericii în această privință, se pune și o problemă de doctrină. Teologi iluștri consideră că doctrina raporturilor sufletului cu Sfânta Treime trebuie aprofundată și că aceasta ar putea fi pentru suflete un izvor de lumină asupra vieții de unire dintre Tatăl și Fiul - despre care vorbește Sfântul Ioan - și asupra participării la viața lui Isus, Fiul Tatălui, și mai ales la iubirea Sa filială pentru El.

Oricare ar fi situația acestor probleme teologice, ceea ce vreau să subliniez este următorul fapt: o simplă persoană neinstruită în teologie declară că are comunicări Divine care ar putea fi foarte bogate în doctrină.

Elucubrațiile imaginare ale vreunei pretinse viziune sunt sărace, sterile, incoerente. Dimpotrivă, Mesajul despre care Maica Eugenia afirmă că i-a fost încredințat de Tatăl este fecund, caracterizat de o îmbinare armonioasă a două caracteristici care îl fac mai sigur: pe de o parte el se înscrie în tradiția Bisericii, fără vreun aspect inedit care l-ar putea face să pară suspect, întrucât repetă mereu că totul a fost deja spus, prin mărturia pe care o dă Cristos despre Tatăl, și că totul se găsește în Evanghelie. Iar pe de altă parte lasă să se înțeleagă clar că acest mare Adevăr asupra cunoașterii Tatălui necesită reflecție, aprofundare și trăire.

Disproporția dintre fragilitatea instrumentului - incapabil să descopere el însuși o doctrină de această natură - și profunzimea Mesajului pe care Sora îl transmite, nu lasă să se întrevadă că o altă cauză superioară, supranaturală, divină, a intervenit pentru a-i încredința acest Mesaj?

Nu văd cum s-ar putea exprima, din punct de vedere uman, faptul că Sora face cunoscută o idee a cărei originalitate și rodnicie anchetatorii teologi abia au intuit-o. Foarte sugestiv mi se pare și un alt fapt: când Sora Eugenia a anunțat că avusese apariții ale Tatălui, anchetatorii teologi i-au replicat că aparițiile Tatălui erau în ele însele imposibile, că ele nu s-au mai întâmplat în istorie; Sora a rezistat acestor obiecții declarând simplu: "Tatăl mi-a spus să descriu ceea ce văd. El cere fiilor Săi teologi să cerceteze". Sora n-a modificat niciodată nimic din explicațiile sale pe care le-a susținut luni în șir. Abia în ianuarie 1934 au descoperit teologii, la Sfântul Toma d'Aquino, răspunsul la obiecția pe care o ridicaseră.

Răspunsul marelui doctor (al Bisericii) asupra distincției dintre apariție și misiune a fost luminos. El a depășit obstacolul care paraliza toată investigarea. Mica neștiutoare avusese dreptate în fața învățaților teologi. Cum să explici, din punct de vedere uman, și în acest caz, lumina, înțelepciunea, perseverența Sorei? O falsă vizionară ar fi încercat să se adapteze explicațiilor teologilor. Sora a fost neclintită; iată alte motive pentru care o considerăm demnă de a fi susținută cu încredere.

În orice caz, ceea ce mi se pare demn de observat este această atitudine de rezervă cu privire la elementul miraculos. În timp ce falsele mistice scot în prim plan, sau mai mult, nu văd decât lucrurile extraordinare, acestea sunt puse, în cazul Sorei, în plan secundar, cu titlu de probe sau mijloace. Este o lipsă de exaltare și un echilibru al valorilor care fac impresie bună.

Despre ancheta teologilor voi spune doar câteva cuvinte. Preoții Alberto și Augusto Valencin sunt stimați pentru autoritatea lor filozofică și teologică și pentru priceperea lor în domeniul vieții spirituale. Și în alte circumstanțe ei au trebuit să intervină pentru fapte de genul celor expuse examinării lor și de această dată.

Știm că au făcut-o cu multă prudență. Din acest motiv i-am desemnat pe ei în urma alegerii noastre.

Le suntem recunoscători pentru o colaborare care a fost devotată și cu adevărat conștiincioasă. Mărturia lor în favoarea Sorei și a încrederii într-o explicație supranaturală a faptelor în ansamblul lor, are o și mai mare valoare cu cât ei au întârziat mult timp să se pronunțe, la început fiind ostili și sceptici, apoi ezitanți. S-au convins încetul cu încetul, după ce au ridicat tot felul de obiecții și au impus Sorei probe dure.

Concluzii

În conformitate cu sufletul și conștiința mea, cu un simț treaz al responsabilității mele în fața Bisericii, declar:

că intervenția supranaturală și Divină mi se pare singura în stare să dea o explicație logică și satisfăcătoare asupra faptelor în ansamblul lor.

În afara altor aspecte exterioare, acest fapt esențial mi se pare plin de noblețe, înălțător și rodnic în viața supranaturală.

O umilă călugăriță a îndreptat sufletele spre adevăratul cult al Tatălui, așa cum ne-a învățat Isus și cum l-a stabilit Biserica în Liturgia sa. Nu este nimic alarmant în aceasta, este ceva foarte simplu și conform unei doctrine solide.

Faptele extraordinare care însoțesc acest Mesaj pot fi foarte bine dissociate de evenimentul central, fără ca acesta să-și piardă adevărata valoare. Biserica se va pronunța dacă ideea unei sărbători speciale poate fi considerată separat de aspectul particular legat de Soră, și pentru motive doctrinale.

Eu cred că marea dovadă a autenticității Misiunii Sorei ne este oferită de modul în care ea trăiește frumoasa doctrină pe care a venit să ne-o reamintească. Consider nimerit să o lăsăm să-și continue opera. Cred că aici sunt Cuvintele lui Dumnezeu și, după zece ani de cercetare, de reflexie și rugăciune, Îl binecuvântează pe Tatăl pentru că a binevoit să aleagă dieceza mea ca loc al unor manifestări atât de emoționante ale Iubirii Sale.

† ALEXANDRE CAILLOT

Episcop de Grenoble

în perioada revelării Mesajului

Mesajul Tatălui

fascicolul 1

1 iulie 1932

Sărbătoarea Prețiosului Sânge al Domnului nostru Isus Cristos

În sfârșit, iată ziua pentru totdeauna binecuvântată a Promisiunii Tatălui Ceresc!

Astăzi se încheie lungile zile de pregătire și mă simt aproape, foarte aproape de venirea Tatălui meu și Tatăl tuturor oamenilor.

Câteva minute de rugăciune și apoi de bucurii spirituale! M-a cuprins o sete de a-L vedea și auzi!

Inima mea arzând de iubire se deschidea cu o încredere atât de mare încât mă făcea să constat că până atunci nu mai avusesem o asemenea încredere față de nimeni.

Gândul la Tatăl meu mă cuprindea cu o bucurie nebună.

În sfârșit, au început să se audă cântări. Îngeri vin să-mi vestească această fericită venire! Cântecele lor erau atât de frumoase încât mi-am propus să le notez îndată ce-mi va fi posibil.

Această armonie încetă o clipă și iată cortegiul celor aleși, heruvimi și serafimi, cu Dumnezeu Creatorul și Tatăl nostru.

Prosternată cu fața la pământ, cufundată în propriul meu neant, am rostit Magnificat. Imediat după aceea, Tatăl îmi spune să mă așez cu El pentru a scrie ceea ce a hotărât să spună oamenilor.

Întreaga Sa curte care-L însoțise, a dispărut. Numai Tatăl a rămas cu mine și, înainte de a se așeza, îmi spune:

"Ți-am mai spus și îți spun din nou: nu pot să-L mai dau o dată pe Fiul Meu Preaiubit, pentru a demonstra Iubirea Mea pentru oameni! Acum vin între ei pentru a-i iubi și pentru ca ei să cunoască această Iubire, vin luând chipul lor, sărăcia lor.

Privește, Eu las jos coroana și toată slava Mea, pentru a lua înfățișarea unui om comun!"

După ce a luat înfățișarea unui om obișnuit depunând coroana și Slava Sa la picioarele Sale, luă globul pământesc pe Inima Sa, susținându-l cu mâna stângă, apoi se așază lângă mine. Despre sosirea Lui, înfățișarea pe care a binevoit să o ia și despre Iubirea Sa, nu pot să spun decât câteva cuvinte! În ignoranța mea, n-am cuvinte să exprim ceea ce El mă făcea să înțeleg.

"Pace și Mântuire - spuse - casei acesteia și lumii întregi! Fie ca Puterea Mea, Iubirea Mea și Duhul Meu Sfânt să miște inimile oamenilor, pentru ca toată omenirea să se îndrepte spre mântuire și să vină la Tatăl ei, care o caută ca să o iubească și s-o mântuiască.

Vicarul Meu, Pius XI, să înțeleagă că acestea sunt zile de mântuire și binecuvântare. Să nu lase să-i scape ocaziile de a atrage atenția fiilor către Tatăl care vine să le facă binele în această viață și să-i pregătească pentru viața veșnică.

Am ales această zi ca să-Mi încep Opera printre oameni pentru că este Sărbătoarea Prețiosului Sânge al Fiului Meu Isus. Doresc să ating cu acest Sânge Opera pe care tocmai o inițiez, pentru ca ea să aducă roade îmbelșugate în întreaga omenire.

Iată adevăratul scop al venirii Mele:

1. - Vin ca să alung frica exagerată pe care creaturile Mele o au față de Mine și să le fac să înțeleagă că bucuria Mea stă în a fi cunoscut și iubit de fiii Mei, adică de toată omenirea prezentă și viitoare.

2. - Vin să aduc speranță oamenilor și națiunilor. Câți n-au pierdut-o deja de mult timp! Această speranță îi va face să trăiască în pace și siguranță, lucrând pentru mântuirea lor.

3. - Vin să Mă fac cunoscut așa cum sunt. Ca încrederea oamenilor să crească odată cu iubirea lor pentru Mine, Tatăl lor, care nu am decât o singură preocupare: de a veghea asupra tuturor oamenilor și de a-i iubi ca pe fiii Mei.

Pictorul se delectează contemplându-și tabloul pictat; tot astfel Mă bucur și Mă veselesc când vin printre oameni, capodopera creației Mele!

Timpul zorește, aș vrea ca omul să știe cât mai repede că Eu îl iubesc și că simt o mare fericire când stau cu el și vorbesc cu el, ca un tată cu fiii săi.

Sunt Cel Veșnic și când trăiam singur Mă gândisem deja să-Mi folosesc toată puterea și să creez ființe după imaginea Mea. Dar mai întâi era necesară creația materială pentru ca aceste ființe să poată găsi mijloace de susținere: atunci a avut loc crearea lumii. Am umplut-o cu tot ce știam că le trebuie oamenilor: aer, soare și ploaie și multe alte lucruri necesare pentru viața lor.

În sfârșit, fu creat omul! Mi-am aflat bucuria în Opera Mea. Omul săvârși păcatul. Dar tocmai atunci avea să se manifeste Bunătatea Mea infinită. Ca să trăiesc în mijlocul oamenilor pe care-i creasem, am ales - în vremea Vechiului Testament - profeții cărora le comunicam dorințele Mele, durerile și bucuriile Mele, ca să le transmită tuturor.

Cu cât se înmulțea răul, cu atât Bunătatea Mea Mă îndemna să Mă dăruiesc unor suflete drepte, ca acestea să transmită poruncile Mele celor care provocau dezordinea. Astfel, uneori a trebuit să folosesc asprimea, pentru a-i corecta și nu pentru a-i pedepsi - căci aceasta n-ar fi făcut decât rău - deci pentru a-i smulge din viciu și a-i îndrepta către Tatăl și Creatorul lor pe care Îl uitaseră și Îl ignoraseră în ingratitudea lor. Mai târziu, răul a cuprins în așa măsură inimile oamenilor încât am fost nevoit să trimit nenorociri asupra lumii pentru ca omul să se purifice prin suferință, prin distrugerea bunurilor sale sau chiar prin pierderea vieții: așa a fost potopul, distrugerea Sodomei și Gomorei, războaiele oamenilor contra altor oameni, etc.

Am dorit întotdeauna să stau în această lume printre oameni. Astfel, în timpul potopului eram lângă Noe, singurul drept de atunci. Și în timpul altor calamități, am găsit de fiecare dată un

drept la care să locuiesc și prin el, locuiam în mijlocul oamenilor din vremea aceea: și așa a fost întotdeauna.

Lumea a fost deseori purificată de corupția ei datorită Bunătății Mele infinite față de omenire. Atunci continuam să aleg unele suflete în care Îmi găseam plăcerea pentru a putea, prin intermediul lor, să Mă bucur cu creaturile Mele, oamenii.

Îl promisesem oamenilor pe Mesia. Ce nu am făcut ca să-I pregătesc venirea arătându-Mă în prototipurile care Îl reprezentau cu mii și mii de ani înainte de venirea Sa!

Pentru că Cine este acest Mesia? De unde vine? Ce va face pe pământ? Pe Cine vine să reprezinte?

Mesia este Dumnezeu.

- Cine este Dumnezeu?

Dumnezeu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

- De unde vine, sau mai bine zis Cine I-a poruncit să vină între oameni?

Eu, Tatăl Lui, Dumnezeu.

- Pe Cine va reprezenta pe pământ?

Pe Tatăl Său, Dumnezeu.

- Ce va face pe pământ?

Îl va face cunoscut și iubit pe Tatăl: Dumnezeu.

Oare nu a spus El:

"Nu știți că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?" - "Nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet Me esse?" (Lc 2,49).

"N-am venit decât ca să fac Voia Tatălui Meu".

"Tot ce veți cere de la Tatăl Meu în Numele Meu vă voi acorda".

*"Vă veți ruga Lui astfel: **Tatăl Nostru care ești în Ceruri...**, iar în altă parte, întrucât a venit să-L preamărească pe Tatăl și să-L facă cunoscut oamenilor, spune:*

"Cine Mă vede, Îl vede pe Tatăl Meu".

"Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine"

"Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" - "Nemo venit ad Patrem nisi per Me" (In 14,6).

"Cine este cu Mine, este și cu Tatăl Meu", etc, etc.

Vedeți, o, voi, oameni, că din toată veșnicia nu am decât o singură dorință, aceea de a Mă face cunoscut de către oameni și de a Mă face iubit, dorind să stau mereu cu ei.

Vreți o dovadă autentică a acestei dorințe pe care am exprimat-o acum?

De ce i-am poruncit lui Moise să construiască Tabernacolul și Arca Alianței dacă nu pentru că aveam dorința arzătoare de a veni să locuiesc, ca un Tată, ca un Frate, un Prieten credincios, cu creaturile Mele, oamenii? Totuși, ei M-au uitat și M-au rănit cu lovituri nenumărate. Și cu toate acestea, ca să-și amintească de Dumnezeu, Tatăl lor, și de unica dorință pe care El o are de a-i salva, am dat poruncile Mele lui Moise pentru ca, ținându-le și respectându-le, să-și poată aminti de Tatăl infinit de Bun care le dorește salvarea prezentă și eternă.

Toate acestea au căzut din nou în uitare, iar oamenii cufundați în greșală și teamă, au găsit oboșitoare respectarea poruncilor așa cum le transmisesem prin Moise. Și-au făcut alte legi conform cu viciile lor, pe care să le respecte mai ușor. Încet-încet, în teama exagerată pe care o aveau de Mine, M-au uitat tot mai mult și M-au acoperit de insulte.

Și totuși Iubirea Mea pentru acești oameni, fiii Mei, nu a încetat nici o clipă. Când am constatat că nici patriarhii, nici profeții nu au putut să Mă facă cunoscut și iubit de oameni, am hotărât să vin Eu Însuși.

Dar cum să fac ca să Mă aflu în mijlocul oamenilor? Nu era alt mijloc decât să merg Eu Însuși, prin a doua Persoană a Dumnezeirii Mele.

Mă vor cunoaște oamenii? Mă vor asculta?

Pentru Mine nimic din viitor nu era ascuns: la aceste două întrebări Îmi răspundeam Eu Însuși:

"Vor ignora Prezența Mea, deși vor sta aproape de Mine. În Fiul Meu Mă vor maltrata, în ciuda binelui pe care îl va face lor. În Fiul Meu Mă vor calomnia, Mă vor răstigni ca să Mă omoare".

Mă voi opri din cauza asta? Nu, Iubirea Mea este prea mare pentru fiii Mei, oamenii, este prea mare.

Nu M-am oprit aici: vedeți bine că v-am iubit, ca să spun așa, mai mult decât pe Fiul Meu Preaiubit, sau, și mai bine spus, mai mult decât pe Mine Însuși.

Ceea ce vă spun este atât de adevărat încât, dacă ar fi fost de ajuns una dintre creaturile Mele pentru a ispăși păcatele oamenilor, printr-o viață și o moarte asemănătoare Fiului Meu, aș fi ezitat. De ce? Pentru că Mi-aș fi trădat Iubirea făcând să sufere o altă creatură pe care o iubesc în loc să sufăr Eu Însuși, în Fiul Meu. Niciodată nu aș fi vrut să-i fac să sufere pe fiii Mei.

Iată deci, pe scurt, povestirea Iubirii Mele până la venirea Mea, prin Fiul Meu, în mijlocul oamenilor.

Majoritatea oamenilor cunosc toate aceste evenimente, dar ignoră esențialul: că toate acestea au fost făcute din Iubire!

Da, este Iubirea, iată ce vreau să remarcăți.

Acum această Iubire este uitată. Vreau să v-o amintesc pentru ca să învățați să Mă cunoașteți, așa cum sunt. Ca să nu fiți ca niște sclavi, speriați de un Tată care de fapt vă iubește atât de mult.

Vedeți, în această povestire nu suntem decât în prima zi a primului secol și aș vrea să o aduc până în zilele noastre, în secolul XX.

O, cum a fost uitată de către oameni Iubirea Mea de Tată! Și totuși vă iubesc cu atâta duioșie! Prin Fiul Meu, adică prin Persoana Fiului Meu făcut Om, ce n-am făcut încă! Dumnezeirea S-a lăsat voalată în umanitate, mică, săracă, umilită. Eu duceam, cu Fiul Meu Isus, o viață de sacrificiu, de muncă. Primeam rugăciunile Lui pentru ca omul să aibă un drum trasat, pentru a merge mereu drept, cu scopul de a ajunge la limanul sigur, la Mine!

Desigur, știu să înțeleg bine slăbiciunea fiilor Mei! De aceea am cerut Fiului Meu să le dea mijloace cu care să se ridice din căderile lor. Aceste mijloace îi vor ajuta să se purifice de păcatul lor, pentru ca să fie din nou fiii Iubirii Mele.

În primul rând sunt cele șapte Sacramente și, mai ales, marele mijloc pentru a vă salva, în ciuda căderilor voastre, este Crucifixul, este Sângele Fiului Meu care în fiecare clipă se revarsă asupra voastră, dacă voi vreți aceasta, fie prin Sacramentul Pocăinței (spovada), fie prin Sfânta Jertfă a Liturghiei.

Dragii Mei fii, sunt deja douăzeci de secole de când vă copleșesc cu aceste bunuri cu haruri speciale, iar rezultatul este foarte sărac! Câte dintre creaturile Mele, devenite copii ai Iubirii Mele prin intermediul Fiului Meu, nu s-au aruncat cu mare repeziciune în abisul veșnic! Cu adevărat, nu au cunoscut Bunătatea Mea Infinită. Vă iubesc atât de mult!

Măcar voi, care știți că vin Eu Însumi ca să vă vorbesc pentru a vă face cunoscută Iubirea Mea, din milă pentru voi înșivă, nu vă aruncați în prăpastie! Sunt Tatăl vostru!

Cum ar fi cu puțință ca, după ce M-ați numit Tatăl vostru și mi-ați mărturisit dragostea voastră, să găsiți în Mine o Inimă atât de dură și insensibilă încât să vă las să pieriți? Nu, nu, să nu credeți așa ceva! Eu sunt cel mai Bun dintre tați. Cunosc slăbiciunea creaturilor Mele! Veniți, veniți la Mine cu încredere și iubire! Și Eu vă voi ierta după ce vă veți căi. Chiar dacă păcatele voastre ar fi respingătoare ca noroiul, încrederea și iubirea voastră Mă vor face să le uit, așa că nu veți fi judecați! Eu sunt Drept, e adevărat, dar Iubirea răscumpără totul!

Ascultați, fiii Mei, să facem o comparație ca să aveți siguranța Iubirii Mele. Pentru Mine, păcatele voastre sunt ca fierul, iar actele voastre de iubire sunt ca aurul. Chiar dacă Mi-ați da mii de kilograme de fier, nu ar fi atât de mult ca atunci când Mi-ați da zece kilograme de aur! Asta înseamnă că, cu un pic de iubire, se răscumpără nelegiuiri imense.

Iată așadar o palidă imagine despre judecata Mea asupra fiilor Mei, oamenii, - toți, fără excepție. Deci trebuie să ajungeți până la Mine. Sunt atât de aproape de voi! Trebuie deci să Mă iubiți și să Mă onorați ca să nu fiți judecați sau măcar să fiți judecați cu Iubire Nesfârșit de Milostivă!

Nu vă îndoiiți! Dacă Inima Mea nu ar fi fost așa, aș fi nimicim lumea de fiecare dată când a comis păcatul! Pe câtă vreme - și voi sunteți martori - în orice moment protecția Mea se face simțită prin haruri și binefaceri. De aici puteți trage concluzia că există un Tată, mai presus decât toți tații, care vă iubește și nu va înceta niciodată să vă iubească, numai să o doriți!

Eu vin la voi pe două căi: *Crucea și Euharistia* !

CRUCEA e calea pe care cobor între fiii Mei, pentru că prin intermediul ei am făcut să fiți răscumpărați de Fiul Meu. Și pentru voi, Crucea este calea pe care să vă înălțați la Fiul Meu și de la Fiul Meu până la Mine. Fără ea nu ați putea niciodată veni, pentru că omul, cu păcatul, și-a atras asupra sa pedeapsa separării de Dumnezeu.

În *EUHARISTIE* Eu rămân între voi ca un tată în familia sa. Am vrut ca Fiul Meu să instituie Euharistia pentru a face din fiecare Tabernacol rezervorul Harurilor Mele, al Bogățiilor Mele și al Iubirii Mele, pentru ca să le dau oamenilor, fiii Mei.

Pe aceste două căi Eu fac să coboare neîncetat atât Puterea Mea, cât și Îndurarea Mea Infinită.

... Acum, că v-am demonstrat că Fiul Meu Isus Mă reprezintă între oameni și că prin El, Eu locuiesc mereu printre ei, vreau să vă arăt și că vin între voi prin intermediul *DUHULUI* Meu *SFÂNT*.

Lucrarea acestei a treia Persoane din Dumnezeirea Mea se înfăptuiește fără zgomot încât de multe ori omul nici nu-și dă seama. Dar pentru Mine este un mijloc foarte potrivit pentru a locui nu numai în Tabernacol, ci și în sufletul tuturor acelor care sunt în stare de Har, pentru a-Mi stabili acolo tronul și a rămâne să locuiesc mereu ca un adevărat Tată care își iubește, își

ocrotește și își susține fiul. Nimeni nu poate înțelege bucuria pe care o simt când sunt în intimitate cu un suflet. Nimeni nu a înțeles încă dorințele infinite ale Inimii Mele de Dumnezeu Tată de *a fi cunoscut, iubit și onorat* de toți oamenii, drepti și păcătoși. Așadar aceste trei omagii doresc să le primesc de la oameni pentru ca să fiu mereu Îndurător și Bun, chiar și față de cei mai mari păcătoși.

Ce nu am făcut pentru poporul Meu, de la Adam până la Iosif, tatăl adoptiv al lui Isus, și de la Iosif până în această zi, pentru ca omul să-Mi poată acorda cultul special care Mi se cuvine ca Tată, Creator și Mântuitor! Totuși, acest cult special pe care l-am dorit atât și pe care îl doresc, încă nu Mi-a fost dat!

În Exod citiți că trebuie să-L cinstiți pe Dumnezeu cu un cult special. Mai ales Psalmii lui David includ această învățătură. În Poruncile pe care le-am dat Eu Însumi lui Moise, am pus pe primul loc: "să adori și să iubești în mod desăvârșit pe Unicul Dumnezeu".

Ei bine, să iubești și să onorezi pe cineva, sunt două lucruri care merg împreună. Dat fiind că v-am coplesit cu atâtea binefaceri, ar trebui să fiu onorat de voi într-un mod cu totul special!

Dându-vă viața, am dorit să vă creez după asemănarea Mea! Inima voastră este deci sensibilă ca și a Mea, a Mea e ca a voastră!

Oare ce nu ați face dacă unul dintre cei apropiați vouă v-ar face o mică favoare pentru a vă face plăcere? Și omul cel mai insensibil ar păstra pentru acea persoană o recunoștință vie. Orice om ar căuta ceva ce i-ar face plăcere pentru a-i răsplăti serviciul făcut. Ei bine, Eu voi fi mult mai recunoscător față de voi asigurându-vă viața veșnică, dacă Îmi veți face mica favoare de a Mă onora așa cum vă cer.

Recunosc că Mă cinstiți în Fiul Meu și că sunt unii care știu să facă să se înalțe totul de la Fiul Meu la Mine, dar sunt în număr foarte mic! Să nu credeți totuși că cinstindu-L pe Fiul Meu, nu

Mă onorați pe Mine! Sigur că Mă cinstiți, pentru că Eu sunt în Fiul Meu. Deci tot ce îi aduce slavă Lui, Îmi aduce și Mie!

Dar Eu aș vrea să văd omul onorându-L pe Tatăl și Creatorul Său cu un cult special. Cu cât Mă veți onora mai mult, cu atât Îl veți onora pe Fiul Meu, pentru că la dorința Mea, El S-a făcut *CUVÂNTUL ÎNTRUPAT* și a venit printre voi pentru a vă face să-L cunoașteți pe Acela care L-a trimis.

Dacă Mă veți cunoaște, Mă veți iubi și Îl veți iubi și pe Fiul Meu Preaiubit, chiar mai mult decât îl iubiți acum. Vedeți câte dintre creaturile Mele, devenite fiii Mei prin misterul Răscumpărării, nu se află pe pășunile pe care le-am pregătit prin Fiul Meu pentru toți oamenii. Vedeți câți alții, și voi știți asta, nu cunosc încă aceste pășuni și câte creaturi, ieșite din mâinile Mele, a căror existență Eu o cunosc în timp ce voi nu o știți, nu cunosc nici măcar mâna care le-a creat!

O, cum aș vrea să se știe că sunt pentru voi Tată Atotputernic și ce mult aș vrea să fiu și pentru ei prin binefacerile Mele! Aș vrea să-i fac să ducă o viață mai bună urmând legea Mea. Aș vrea să mergeți la ei în Numele Meu și să le vorbiți despre Mine. Da, spuneți-le că au un Tată care, după ce i-a creat, vrea să le dea bogățiile pe care le are. Mai ales spuneți-le că Mă gândesc la ei, îi iubesc și vreau să le dau fericirea veșnică.

O, vă promit, oamenii se vor converti mai repede.

Credeți-Mă că, dacă ați fi început chiar din Biserica Primară să Mă cinstiți și să Mă preamăriți cu un cult special, după douăzeci de secole ar fi rămas puțini oameni care să trăiască în idolatrie, în păgânism și în atâtea secte mincinoase și rele, spre care omul aleargă cu ochii închiși să se arunce în abisul focului veșnic! Și vedeți cât de mult lucru mai este de făcut!

ORA MEA A SOSIT! Trebuie ca Eu să fiu cunoscut, iubit și cinstit de oameni pentru ca, după ce i-am creat, Eu să fiu Tatăl lor, apoi Salvatorul lor și în fine, Scopul desfătării lor veșnice.

Până aici, v-am vorbit despre lucruri pe care le știți deja; am vrut să vi le amintesc ca să fiți tot mai convinși că sunt un Tată

Bun și nu înfricoșător cum credeți voi, și că sunt Tatăl tuturor oamenilor care trăiesc acum și a celor pe care îi voi crea până la sfârșitul lumii.

Să știți de asemenea că vreau să *fiu cunoscut, iubit și mai ales onorat*. Ca toți să recunoască Bunătatea Mea infinită pentru toți și mai ales pentru păcătoși, bolnavi, muribunzi și toți cei care suferă. Să știe că nu am decât o dorință: să-i iubesc pe toți, să le dau harurile Mele, să-i iert când se căiesc și mai ales să nu-i judec după Dreptatea Mea, ci cu Milostivirea Mea, pentru ca toți să fie salvați și cuprinși în numărul aleșilor Mei.

În încheierea acestei mici expuneri, vă fac o **promisiune** al cărui efect va fi veșnic, iat-o: **Chemați-Mă cu Numele de Tată, cu încredere și iubire, și veți primi totul de la acest Tată, cu Iubire și Milostivire.**

Fiul Meu, - părintele tău spiritual -, să se ocupe de Slava Mea și să pună cap la cap aceste fraze pe care te-am făcut să le scrii și pe acelea pe care te voi mai face să le scrii, pentru ca oamenii să găsească ușor și plăcut să citească expunerea a ceea ce vreau să știe, fără a mai adăuga nimic.

În fiecare zi îți voi vorbi puțin despre ceea ce doresc de la oameni, despre bucuriile Mele, despre suferințele Mele și mai ales le voi arăta oamenilor Bunătatea Mea nesfârșită și Duiosia Iubirii Mele pline de compasiune.

Aș mai vrea ca Superioarele tale să-ți permită să folosești momentele tale libere pentru a te întreține cu Mine și ca tu să poți, o jumătate de oră pe zi, să Mă consolezi și să Mă iubești obținând astfel ca inimile oamenilor, fiii Mei, să fie dispuse să lucreze pentru răspândirea acestui cult a cărui formă tocmai v-am revelat-o, ca să ajungă la o mare intimitate cu acest Tată care vrea să fie iubit de fiii Săi.

Pentru ca această Operă pe care aș vrea s-o înfăptuiesc printre oameni să se poată extinde la toate națiunile cât mai rapid posibil, fără ca cei care vor fi însărcinați cu răspândirea ei să comită cea mai mică imprudență, îți cer să-ți petreci zilele într-o adâncă

reculegere. Vei fi fericită să vorbești puțin cu creaturile, iar în secretul inimii tale, chiar când vei fi în mijlocul lor, vei vorbi cu Mine și Mă vei asculta pe Mine.

Iată, pe de altă parte, ce vreau să faci: când, uneori, îți voi vorbi pentru tine, vei scrie destăinuirile Mele într-un mic jurnal special. Dar acum intenționez să vorbesc oamenilor: Eu trăiesc cu oamenii într-o intimitate mai mare decât aceea a mamei cu fiii săi. Încă de la crearea omului, nu am încetat nici un moment să trăiesc alături de el; ca Creator și Tată al omului, simt nevoia să-l iubesc. Nu că aș avea nevoie de el, dar Iubirea Mea de Tată și de Creator mă face să simt această nevoie de a iubi omul. Trăiesc deci aproape de om, îl urmez pretutindeni, îl ajut în toate, mă îngrijesc de toate. Văd nevoile sale, toate ostenele, toate dorințele sale și fericirea Mea cea mai mare e să-i vin în ajutor și să-l mântuiesc.

Oamenii cred că Eu sunt un Dumnezeu înfricoșător care aruncă toată omenirea în iad. Ce surpriză vor avea la sfârșitul timpurilor când vor vedea multe suflete pe care le credeau pierdute, bucurându-se de fericirea veșnică în mijlocul celor aleși! Aș vrea ca toate creaturile Mele să aibă convingerea că există un Tată care veghează asupra lor și care ar dori să-i facă să guste încă de pe pământ, fericirea veșnică.

O mamă nu-și uită niciodată micuța creatură pe care a adus-o pe lume. Nu e și mai frumos din partea Mea că Îmi amintesc de toate creaturile pe care le-am adus pe lume? Ori, dacă mama iubește această ființă pe care Eu i-am dăruit-o, Eu o iubesc și mai mult decât ea pentru că **Eu am creat-o**. Chiar și când se întâmplă ca o mamă să-și iubească mai puțin copilul din cauza unui defect pe care l-ar putea avea, Eu, dimpotrivă, îl voi iubi și mai mult. Ea ar putea să ajungă să-l uite sau să nu se gândească decât rar la el, mai ales când cu vârsta se va sustrage ocrotirii ei, Eu nu-l voi uita niciodată. Eu îl iubesc mereu și chiar dacă el nu-și mai amintește de Mine, Tatăl și Creatorul său, Eu îmi amintesc de el și îl iubesc în continuare.

V-am mai spus că aş vrea să vă dau încă de aici, de jos, fericirea veşnică, dar voi n-aţi înţeles încă semnificaţia acestor cuvinte care este aceasta: dacă Mă iubiţi şi Mă chemaţi cu încredere pe acest Nume dulce de Tată, voi veţi începe să cunoaşteţi, încă de aici, de jos, iubirea şi încrederea care vor constitui fericirea voastră în veşnicie şi pe care o veţi cânta în Cer împreună cu cei aleşi. Nu este aceasta o anticipare a fericirii din Cer care va dura veşnic?

Doresc deci ca omul să-şi amintească adesea că Eu sunt unde este El. Că n-ar putea să trăiască dacă Eu nu aş fi cu el, Viu ca şi el. În ciuda neîncrederii lui, Eu nu încetez să fiu alături de el.

Ah! Ce mult doresc să văd realizarea proiectului pe care vreau să vi-l comunic şi care este acesta: până azi, omul nu s-a gândit de loc să-I facă lui Dumnezeu, Tatăl său, această plăcere pe care v-o spun acum: aş vrea să văd stabilindu-se **o mare încredere între om şi Tatăl său din Ceruri**, un adevărat spirit de familiaritate şi delicateţe în acelaşi timp, ca să nu abuzaţi de marea Mea Bunătate. Cunosc nevoile voastre, dorinţele voastre şi tot ceea ce este în voi. Dar cât aş fi de fericit şi recunoscător dacă v-aş vedea venind la Mine să-mi încredinţaţi nevoile voastre, aşa cum un fiu se încrede total în tatăl său. Cum v-aş putea refuza ceva, de mică sau mare importanţă, dacă Mi-aţi cere? Chiar dacă nu Mă vedeţi, nu Mă simţiţi alături de voi în evenimentele ce se întâmplă în voi şi în jurul vostru?

Cum va fi de meritoriu pentru voi, într-o zi, că aţi crezut în Mine fără să Mă vedeţi!

Chiar şi acum, când sunt aici, în Persoană, în mijlocul vostru, al tuturor, când vă vorbesc, repetându-vă fără încetare, sub toate formele că vă iubesc şi că vreau să fiu cunoscut, iubit şi onorat cu un cult special, voi nu Mă vedeţi, cu excepţia unei singure persoane, cea căreia îi dictez acest Mesaj! Cu toate acestea, iată că vă vorbesc şi în ea, pe care o văd şi căreia îi vorbesc, Eu vă văd pe toţi şi vorbesc tuturor şi fiecăruia, şi vă iubesc ca şi cum M-aţi vedea!

Doresc aşadar ca oamenii să Mă poată cunoaşte şi să simtă că sunt aproape de fiecare dintre ei. Țineţi minte, o, oameni, că aş vrea să fiu speranţa omenirii. Nu sunt încă? Dacă nu aş fi speranţa omului, omul ar fi pierdut. Dar e necesar ca Eu să fiu cunoscut ca atare pentru ca Pacea, Încrederea şi Iubirea să intre în inima oamenilor şi să ajungă să-i pună în legătură cu Tatăl lor din Cer şi de pe pământ!

Să nu credeţi că Eu sunt acel Bătrân impunător pe care oamenii Îl reprezintă în imaginile şi cărţile lor! Nu, nu, Eu nu sunt nici mai tânăr, nici mai bătrân decât Fiul Meu şi decât Spiritul Meu Sfânt. De aceea aş vrea ca toţi, de la copil la bătrân, să Mă cheme cu Numele familiar de Tată şi de Prieten, din moment ce sunt mereu cu voi, Mă fac asemenea vouă, pentru a vă face asemenea Mie. Cât de mare Mi-ar fi bucuria să văd părinţii învăţând pe copiii lor să Mă cheme deseori cu Numele de Tată, cum sunt în realitate! Cât de mult aş dori să văd insuflată în aceste suflete tinere o încredere şi o iubire pe deplin filială faţă de Mine! Eu am făcut totul pentru voi; nu veţi face şi voi aceasta pentru Mine?

Vreau să Mă stabilesc în orice familie ca pe domeniul Meu, pentru ca toţi să poată spune, cu deplină siguranţă: "Avem un Tată care este infinit de Bun, nesfârşit de Bogat şi darnic în Îndurare. Se gândeşte la noi şi e aproape de noi, ne priveşte, ne susţine El Însuşi, ne va da tot ce ne lipseşte, dacă Îi vom cere. Toate Bogăţiile Sale sunt ale noastre, avem tot ce ne trebuie". Eu sunt acolo tocmai pentru ca să-Mi cereţi ceea ce aveţi nevoie. "Cereţi şi veţi obţine". În Bunătatea Mea paternă vă voi da totul, pentru ca toţi să ştie să Mă considere ca un adevărat Tată trăind în mijlocul alor Mei, aşa cum fac cu adevărat.

Mai doresc ca fiecare familie să expună la vederea tuturor imaginea pe care mai târziu o voi face cunoscută "fetiţei" Mele. Doresc ca fiecare familie să se poată pune astfel sub protecţia Mea cu totul specială, pentru a Mă putea onora mai uşor. Acolo, în fiecare zi, familia Mă va face părtaş la nevoile sale, la

activitățile ei, la necazurile, la suferințele sale, la dorințele și chiar la bucuriile sale, pentru că un Tată trebuie să cunoască tot ceea ce îi privește pe fiii Săi. Eu știu, cu siguranță, pentru că sunt acolo, dar iubesc atât de mult simplitatea. Știu să Mă cobor la condiția voastră. Mă fac mic cu cei mici, Mă fac adult cu oamenii adulți, cu bătrânii Mă fac asemenea lor pentru ca toți să înțeleagă ce vreau să le spun pentru sfințirea lor și Slava Mea.

Dovada pentru ceea ce vă spun nu o aveți în Fiul Meu care S-a făcut mic și slab ca și voi? Nu o aveți și acum, văzându-Mă aici ca să vă vorbesc? Și pentru a putea înțelege ceea ce vreau să vă spun, nu am ales să vă vorbesc printr-o sărmană creatură ca și voi? Și acum nu Mă fac asemenea vouă?

Vedeți, Mi-am pus coroana la picioare și lumea am așezat-o pe Inima Mea. Am lăsat Slava Mea în Cer și am venit aici făcându-Mă totul pentru toți, sărac cu săracii și bogat cu bogații. Vreau să ocrotesc tineretul, ca un Tată afectuos. Este atât de rău în lume! Aceste sărmene suflete naive se lasă înșelate de ispitele viciului care încet, încet le duce la ruina totală. O, voi, care în mod special aveți nevoie de cineva care să vă conducă în viață pentru a putea evita răul, veniți la Mine! Sunt Tatăl care vă iubește mai mult decât vă va iubi vreodată altă creatură! Refugiați-vă cât mai aproape de Mine, încredințați-Mi gândurile și dorințele voastre. Eu vă voi iubi cu duioșie. Vă voi da Harurile pentru prezent și voi binecuvânta viitorul vostru. Fiți siguri că nu vă voi uita după cincisprezece, douăzeci și cinci sau treizeci de ani după ce v-am creat. Veniți! Văd că aveți mare nevoie de un Tată duios și nesfârșit de Bun ca Mine.

Fără să Mă lungesc cu alte lucruri care ar fi oportun să le spun aici, dar pe care voi putea să le spun mai târziu, vreau să vorbesc acum în mod cu totul particular sufletelor aceluia pe care i-am ales, preoți și călugări: vouă, fii dragi ai Iubirii Mele. Am mari planuri cu voi!

PAPEI

Înainte de a vă adresa, fiul Meu preaiubit, ție, Vicarului Meu, pentru a pune în mâinile tale această Lucrare care ar fi trebuit să fie prima dintre toate, dar din cauza fricii pe care diavolul a inspirat-o oamenilor, se va împlini numai în acest timp.

Ah, aș vrea ca tu să înțelegi întinderea acestei Opere, mărțea sa, lărgimea, profunzimea și înălțimea sa. Aș vrea ca să înțelegi dorințele imense pe care le am pentru omenirea prezentă și viitoare!

Dacă ai ști cât de mult doresc să fiu *cunoscut, iubit și onorat* de către oameni cu un cult special! Această dorință o am în Mine din toată veșnicia și de la crearea primului om. Această dorință am exprimat-o de mai multe ori oamenilor, mai ales în vechiul testament. Dar omul n-a înțeles-o niciodată. Acum, această dorință Mă face să uit tot trecutul cu condiția să se realizeze în prezent, în creaturile Mele din lumea întreagă.

Mă cobor până la cea mai sărmană dintre creaturile Mele pentru a-i putea vorbi în neștiința ei și prin ea, să pot vorbi oamenilor, fără ca ea să-și dea seama de mărțea Operei pe care vreau s-o înfăptuiesc printre ei.

Nu pot vorbi cu ea despre teologie, ar fi un eșec garantat, n-ar înțelege. Permit să fie așa pentru a putea realiza Opera Mea prin simplitate și inocență. Dar acum îți revine ție sarcina de a supune această Lucrare studiului și a o duce cât mai repede la înfăptuire.

Pentru a fi *cunoscut, iubit și onorat* cu un cult special, nu cer nimic extraordinar. Doresc numai acestea:

1. ca **o zi**, sau măcar **o duminică**, să fie consacrată **preamăririi Mele** într-un mod cu totul special **sub numele de Tatăl întregii omeniri**.

Vreau pentru această sărbătoare o Liturghie și un oficiu propriu. Nu e greu de găsit textele în Sfânta Scriptură.

Dacă preferați să-Mi aduceți acest cult special într-o duminică, Eu aleg **prima duminică din august**, dacă luați o zi din săptămână, prefer ca să fie ziua de **7** din aceeași lună.

2. **Întregul cler să se implice la dezvoltarea acestui cult și mai ales să Mă facă cunoscut oamenilor așa cum sunt și cum voi fi mereu cu ei, adică Tatăl cel mai duios și mai iubitor dintre toți tații.**

3. Doresc ca clerul să Mă introducă în toate familiile, în spitale, în laboratoare și fabrici, în locurile de muncă, în cazărmi, în fine, oriunde se află creaturile Mele, chiar dacă ar fi numai una!

Ca semnul palpabil al Prezenței Mele invizibile să fie o **imagine** care să arate că Eu sunt realmente acolo, prezent. Astfel, toți oamenii vor face toate activitățile sub Privirea Tatălui lor și Eu Însumi voi avea sub ochii Mei creatura pe care am înfiat-o după ce am creat-o, astfel toți fii Mei se vor simți sub privirea Tatălui lor iubitor.

Fără îndoială că și acum sunt prezent pretutindeni, dar aș vrea să fiu reprezentat într-un mod vizibil!

4. În timpul anului, clerul și credincioșii să adopte unele exerciții de pietate în cinstea Mea, fără ca acestea să perturbe ocupațiile lor obișnuite. Preoții Mei să meargă peste tot, în toate națiunile, fără frică, și să ducă oamenilor flacăra Iubirii Mele Părintești. Atunci sufletele vor fi luminate, cucerite, nu numai în rândul necredincioșilor, dar și în toate sectele care nu sunt în adevărata Biserică. Da, ca și acești oameni, care sunt fiii Mei, să vadă strălucind această flăcără în fața lor, să cunoască Adevărul, să-l îmbrățișeze și să practice toate virtuțile creștine.

5. Doresc să fiu onorat într-un mod cu totul special în seminarii, în noviciate, în școli și în pensiuni. Ca toți, de la cel mai mic la cel mai mare, să Mă poată cunoaște și iubi ca Tatăl, Creatorul și Salvatorul lor.

6. Ca preoții să se străduiască să caute în Sfânta Scriptură cele spuse de Mine în alte timpuri și care au rămas ignorate până acum, cu privire la cultul pe care doresc să-l primesc de la oameni. Să lucreze și pentru a face să ajungă dorințele și voința

Mea la toți credincioșii și la toți oamenii, specificând ceea ce voi spune oamenilor în general și - în particular - preoților și persoanelor consacrate. Acestea sunt sufletele pe care le aleg ca să-Mi aducă mari omagii, mai mari decât oamenii din lume.

Desigur, va trebui timp pentru a se ajunge la realizarea completă a acestor dorințe pe care le am în legătură cu omenirea și pe care ți le-am făcut cunoscute! Dar într-o zi, cu rugăciunile și sacrificiile sufletelor generoase care se vor jertfi pentru această Operă a Iubirii Mele, da, într-o zi, voi fi satisfăcut. Te voi binecuvânta, Fiul Meu preaiubit, pentru tot ce vei face spre Gloria Mea.

EPISCOPULUI

Vreau să-ți spun un cuvânt și ție, fiul Meu Alessandro, pentru ca dorințele Mele să fie împlinite în lume.

E necesar ca, împreună cu Părintele spiritual al "*plăntuței*" Fiului Meu Isus, să fiți promotorii acestei Opere, adică a acestui cult special pe care îl aștept de la oameni. Vouă, fiilor Mei, vă încredințez această Operă și viitorul ei atât de important.

Vorbiți, insistați, faceți cunoscut ceea ce voi spune pentru ca Eu să fiu cunoscut, iubit și onorat de toate creaturile Mele și atunci veți fi făcut tot ce aștept de la voi, adică Voia Mea, și veți fi împlinit dorințele pe care le-am păstrat de atâta timp în tăcere.

Pentru tot ce veți face spre Gloria Mea, Eu voi face îndoit pentru mântuirea și sfințirea voastră. În sfârșit, veți vedea în Cer și numai în Cer, marea recompensă ce o voi da în mod special vouă și tuturor acelor care vor lucra în acest scop.

Am creat omul pentru Mine și este cât se poate de drept ca Eu să fiu TOTUL pentru om. Omul **nu** va gusta adevărata bucurie în afara Tatălui și Creatorului său, pentru că inima sa nu e făcută decât pentru Mine.

În ce Mă privește, Iubirea Mea pentru creaturile Mele este atât de mare încât Eu nu încerc nici o bucurie la fel de mare ca aceea de a fi printre oameni.

Gloria Mea din Cer e infinit de mare, dar Gloria Mea este și mai mare atunci când Mă aflu printre fiii Mei - oamenii din toată lumea. Cerul vostru, creaturi ale Mele, este în Paradis, cu aleșii Mei, pentru că acolo sus, în Cer, Mă veți contempla într-o viziune continuă și vă veți bucura de o glorie eternă. Cerul Meu este pe pământ, cu voi toți, o, oameni! Da, e pe pământ și în sufletele voastre caut Eu fericirea și bucuria Mea. Voi puteți să-Mi dați această bucurie și este chiar o datorie pentru voi față de Creatorul și Părintele vostru care o dorește și o așteaptă de la voi.

Bucuria de a fi cu voi nu este mai mică decât aceea pe care o simțeam când eram cu Fiul Meu Isus în timpul vieții Sale pământești. Fiul Meu eram Eu care-L trimisesem. Era conceput de Spiritul Meu Sfânt, care sunt tot Eu, într-un cuvânt eram tot EU.

Vouă, creaturile Mele pe care vă iubesc ca pe Fiul Meu care sunt Eu, vă spun ca și Lui: sunteți fiii Mei preaiubiți în care Îmi găesc plăcerea; de aceea Mă bucur în compania voastră și doresc să rămân cu voi. Prezența Mea printre voi e ca soarele asupra lumii terestre. Dacă sunteți dispuși să Mă primiți, voi veni foarte aproape de voi, voi intra în voi, vă voi lumina și vă voi scâlda în Iubirea Mea Nesfârșită.

Cât despre voi, suflete în stare de păcat, sau care ignorați adevărurile de credință, nu voi putea intra în voi, dar vă voi fi totuși alături, pentru că niciodată nu încetez să vă chem, să vă invit să doriți și să primiți bunurile pe care vi le aduc pentru ca să vedeți Lumina și să vă vindecați de păcat.

Uneori vă privesc cu compasiune pentru starea nefericită în care vă aflați. Alteori vă privesc cu Iubire pentru a vă dispune să cedați atracției Harului. Petrec câte o dată zile, sau ani întregi în preajma anumitor suflete pentru a le putea asigura fericirea veșnică. Ele nu știu că Eu sunt acolo și le aștept, că le chem în fiecare clipă a zilei. Totuși nu obosesc de loc și simt aceeași bucurie de a rămâne alături de voi, având mereu speranța că într-o zi vă veți întoarce la Tatăl vostru și Îmi veți face măcar un act de iubire înainte de a muri.

Iată, de exemplu, un suflet care ajunge pe neașteptate pe patul morții: acest suflet a fost mereu pentru Mine ca fiul risipitor.*

Eu îl copleșeam cu bunuri, el risipea toate aceste bunuri, aceste daruri gratuite de la Tatăl său și pe deasupra Mă ofensa grav. Îl așteptam, îl urmam peste tot; i-am dat noi favoruri ca sănătatea și bunuri pe care făceam să le obțină din munca sa atât de bine încât avea mai mult decât îi trebuia. Uneori Providența Mea îi procura altele noi. Trăia deci în abundență, dar nu privea decât la trista licărire a viciilor sale și toată viața sa nu fu altceva decât o țesătură de greșeli din cauza păcatului mortal obișnuit. Dar Iubirea Mea nu a obosit nicodată. Îl urmam la fel, îl iubeam și mai ales, în ciuda refuzului pe care Mi-l opunea, eram mulțumit să trăiesc răbdător alături de el, cu speranța că poate, într-o zi, va asculta Iubirea Mea și se va întoarce la Mine, Tatăl și Mântuitorul său.

În sfârșit, s-a apropiat ultima sa zi: i-am trimis o boală pentru ca să se potă reculege și să se întoarcă la Mine, Tatăl său. Dar timpul trece, și iată pe sârmanul meu fiu de șaptezeci și patru de ani în ultima lui oră. Sunt tot acolo, ca întotdeauna: îi vorbesc cu mai multă bunătate ca oricând. Insist, chem pe aleșii Mei ca să se roage pentru el, ca să ceară iertarea pe care Eu i-o ofer... În acest moment, înainte de a-și da ultima suflare, deschide ochii, își recunoaște greșelile și cât de mult s-a îndepărtat de adevăratul drum care duce la Mine. Reintră în sine și cu o voce slabă, pe care nici unul dintre cei din jurul lui nu o aude, Îmi spune: "Dumnezeul Meu, acum văd cât de mare a fost Iubirea Ta pentru mine și eu Te-am ofensat continuu cu o viață atât de rea. Nu m-am gândit la Tine niciodată, Tatăl meu și Mântuitorul meu. Acum vezi totul și pentru tot acest rău pe care Îl vezi în mine și pe care îl recunosc în rușinea mea, Îți cer iertare și Te iubesc, Tatăl meu și Salvatorul meu!"

* Nota Maicii Eugenia: "Descriu acest exemplu pe care l-am văzut întocmai cum îl descrie Tatăl nostru."

El a murit în aceeași clipă și iată-l în fața Mea. Eu îl judec cu iubirea unui Tată, așa cum M-a numit și e mântuit. Va rămâne câțva timp în locul de ispășire, apoi va fi fericit pentru eternitate. Iar Eu, după ce Mi-am petrecut tot timpul vieții lui cu speranța de a-l mântui prin căința lui, Mă bucur cu atât mai mult împreună cu Curtea Mea cerească pentru că Mi-am realizat dorința și îi sunt Tată pentru întreaga veșnicie.

Cât despre sufletele care trăiesc în dreptate și în Harul sfântitor, Îmi găsesc fericirea în a locui în ele. Mă dăruiesc lor. Le transmit posibilitatea de a folosi PUTEREA MEA și cu IUBIREA MEA găsesc o anticipare a Paradisului în Mine, Tatăl și Mântuitorul lor!"

Astfel se termină primul fascicol al Mesajului.

Mesajul Tatălui

Al doilea fascicol

Al doilea fascicol începe la 12 august 1932.

Într-o zi, diavolul a pus stăpânire pe caiet și i-a sfâșiat coperta ca și cum ar fi făcut-o cu foarfecele.

"Tocmai am pornit un izvor de apă vie care, de astăzi până la sfârșitul timpurilor, nu va mai seca. Vin la voi, creaturile Mele, ca să vă deschid sânul Meu patern, aprins de Iubire pentru voi, fiii Mei. Vreau să fiți martorii Iubirii Mele Nesfârșite și Îndurătoare. Nu-Mi ajunge că v-am arătat Iubirea Mea, vreau să vă deschid și Inima Mea din care va curge un izvor răcoros din care toți oamenii își vor potoli setea. Vor gusta atunci bucurii pe care nu le-au mai cunoscut niciodată fiindcă aveau o teamă exagerată față de Mine, Părintele lor duios.

Acest izvor curge de când am promis oamenilor un Mântuitor* L-am făcut să treacă prin Inima Fiului Meu ca să ajungă până la voi. Dar Iubirea Mea imensă pentru voi Mă îndeamnă să fac și mai mult deschizând pieptul Meu din care izvorăște această apă mântuitoare pentru fiii Mei și Eu le permit lor să ia în mod liber tot ce le este necesar pentru timpul lor și pentru veșnicie.

Dacă vreți să încercați puterea acestui izvor de care vă vorbesc, învățați mai întâi să Mă cunoașteți mai bine și să Mă iubiți, așa cum doresc Eu, adică nu numai ca Tată, dar ca Prieten și Confident al vostru.

De ce vă mirați de ceea ce vă spun? Nu v-am creat după Chipul Meu? V-am făcut după Chipul Meu ca să nu vi se pară nimic nefiresc când vorbiți cu Tatăl vostru, Creatorul și Dumnezeu!

---

* Nota Sorei Eugenia: *"De când mi-a vorbit despre el, văd acest izvor în fiecare zi..."*

vostru; pentru că ați devenit, prin Bunătatea Mea Milostivă, fiii Iubirii Mele paterne și divine.

Fiul Meu Isus este în Mine și Eu sunt în El, în Iubirea noastră reciprocă - Duhul Sfânt, Care ne ține uniți cu această legătură de Caritate ce face astfel încât Noi să fim UNA.

El, Fiul Meu, este Păstrătorul acestui izvor, pentru ca oamenii să poată merge și să scoată din Inima Sa care e mereu plină de Apa Mântuirii pe care o are din belșug. Dar trebuie să aveți certitudinea existenței acestui izvor pe care Fiul Meu vi-l pune la dispoziție ca să vă puteți convinge că este răcoritor și plăcut! Atunci, veniți la Mine prin mijlocirea Fiului Meu și atunci când veți fi aproape de Mine, încredințați-Mi dorințele voastre. Vă voi arăta acest izvor făcându-Mă cunoscut așa cum sunt. Când Mă veți cunoaște, vă veți potoli setea, veți fi întăriți, veți fi vindecați de rău, neliniștile voastre vor dispărea; mare va fi bucuria voastră și iubirea voastră va cunoaște o liniște nemaiîntâlnită până atunci.

Dar, Îmi veți spune, cum putem veni la Tine? O! Veniți pe calea încrederii, numiți-Mă Tatăl vostru, iubiți-Mă în Spirit și Adevăr și asta va fi suficient pentru ca această Apă răcoritoare și dătătoare de putere să ajungă la voi și să vă potolească setea.

Dar dacă vreți cu adevărat ca ea să vă dea tot ceea ce vă lipsește ca să Mă cunoașteți și să Mă iubiți și dacă vă simțiți reci și indiferenți, chemați-Mă numai cu numele dulce de Tată și Eu voi veni la voi. Izvorul Meu vă va da iubirea, încrederea și tot ceea ce vă lipsește pentru a fi mereu iubiți de Tatăl și Creatorul vostru.

Fiindcă doresc mai ales să Mă fac cunoscut de voi toți, pentru ca toți să vă puteți bucura chiar de aici, de pe pământ, de Bunătatea și Duiosia Mea, faceți-vă apostoli pe lângă cei care nu Mă cunosc, nu Mă cunosc încă, iar Eu voi binecuvânta osteneala și eforturile voastre, pregătindu-vă o mare glorie alături de Mine, în veșnicie!

Eu sunt Oceanul Iubirii, fiii Mei, iată o altă dovadă a Iubirii părintești pe care o am pentru voi toți, fără excepție, oricare ar fi vârsta, starea voastră sau țara voastră. Nu exclud nici măcar

diferitele societăți, sectele, fideli și infideli, credincioși, indiferenți, includ în această Iubire toate creaturile raționale care formează împreună omenirea.

Iată dovada: sunt Oceanul Carității. V-am făcut cunoscut izvorul care se revarsă din pieptul Meu ca să vă potolească setea pentru ca voi să experimentați cât sunt de Bun față de toți; vă arăt acum Oceanul Iubirii Mele universale pentru ca voi să vă aruncați în el cu ochii închiși; de ce? Pentru că, aruncându-se în acest ocean, sufletele devenite picături amare din cauza viciilor și a păcatelor, să-și piardă toată amărăciunea în această baie de Caritate. Vor ieși din ea mai bune, fericite că au învățat să fie bune și pline de caritate.

Dacă voi, din ignoranță sau slăbiciune, recădeți în starea unei picături amare, Eu sunt același Ocean de Iubire gata să primească această picătură amară ca să o preschimbe în iubire, în bunătate și să facă din voi sfinți, așa cum sunt Eu, Eu, Tatăl vostru.

Vreți, fiii Mei, să duceți viața voastră aici, pe pământ, în pace și bucurie? Veniți și vă aruncați în acest Ocean nesfârșit și rămâneți în el pentru totdeauna - chiar dacă voi vă îndeletniciți în viața voastră cu munca, această viață însăși va fi sfințită prin Iubire.

Cât despre fiii Mei care nu sunt în Adevăr, vreau cu atât mai mult să-i acopăr cu cele mai părintești favoruri ca să-și deschidă ochii spre Lumina care, în acest timp, strălucește mai vizibil ca niciodată.

Este timpul Harurilor, anunțat și așteptat de o veșnicie! Eu sunt aici, în Persoană, ca să vă vorbesc, vin ca cel mai duios și mai demn de dragoste dintre tați. Mă cobor la voi, Mă uit pe Mine Însumi ca să vă înalț la Mine și să vă asigur mântuirea.

Voi toți, care trăiți azi și voi, care sunteți în neant, dar veți trăi în secolele următoare până la sfârșitul lumii, gândiți-vă că nu trăiți singuri, dar că un Tată, mai presus de toți tații, trăiește aproape de voi, trăiește chiar în voi, se gândește la voi și vă oferă să participați la Atributele nebănuite al Iubirii Sale.

Apropiați-vă de izvorul care va țâșni mereu din pieptul Meu patern. Gustați dulceața acestei Ape mântuitoare și când veți experimenta toată puterea sa minunată asupra sufletelor voastre pentru a vă satisface toate nevoile, veniți și aruncați-vă în Oceanul Carității Mele ca să nu mai trăiți niciodată decât în Mine și să muriți pentru voi înșivă ca să trăiți pe vecie în Mine".

Nota Sorei Eugenia:

"Tatăl nostru mi-a spus într-o convorbire intimă: Izvorul este simbolul Cunoașterii Mele, iar Oceanul cel al Carității (Iubirii) Mele și al încrederii voastre. Când vreți să beți din acest Izvor, studiați-Mă pentru a Mă cunoaște, iar când Mă veți cunoaște, vă veți arunca în Oceanul Carității Mele, încredințându-vă în Mine cu o încredere care vă transformă și căreia Eu nu-i pot rezista; atunci voi ierta greșelile voastre și vă voi copleși cu cele mai mari Haruri".

Reluarea Mesajului:

"Sunt printre voi. Fericiți cei care cred acest adevăr și care profită de acest timp despre care Scripturile au vorbit în acești termeni: *"Va fi o vreme în care Dumnezeu va trebui să fie onorat și iubit de oameni așa cum El o dorește"*.

Scripturile pun în continuare întrebarea: *"De ce?"* Și ele răspund: *"Pentru că El Singur este demn de onoare, de iubire și de preamărire pentru totdeauna!"*

Moise a primit de la Mine Însumi ca prima dintre cele zece Porunci, acest ordin de a comunica oamenilor: *"Iubiți-L, adorați-L pe Dumnezeu!"*

Cei care sunt deja creștini, pot să-Mi spună: "Noi Te iubim de când am venit pe lume - sau de la convertirea noastră - căci spunem adesea în rugăciunea duminicală *Tatăl nostru Care ești în Ceruri!"*

Da, fiii Mei, e adevărat, voi Mă iubiți și Mă cinstiți când spuneți prima invocăție din Tatăl nostru. Dar continuați cu celelalte fraze și veți vedea:

"Sfințească-Se Numele Tău!" - Este Numele Meu sfințit? Continuați:

"Vie Împărăția Ta!" - A venit Împărăția Mea?

Este adevărat, voi cinstiți, cu toată fervoarea, Regalitatea Fiului Meu Isus și în El Mă onorați pe Mine. Dar ați refuza Tatălui vostru această mare cinste de a-L proclama "Rege" sau măcar să Mă faceți să domnesc pentru ca toți oamenii să Mă poată cunoaște și iubi?

Doresc ca voi să celebrați această sărbătoare a Regalității Fiului Meu în repararea insultelor pe care El le-a primit în fața lui Pilat și din partea soldaților care au biciuit sfânta și neprihănită Lui umanitate. Vă cer, nu să suspendați această sărbătoare, ci din contră, s-o celebrați cu entuziasm și fervoare; dar pentru ca toți să poată cunoaște cu adevărat pe acest Rege, trebuie să cunoască și Împărăția Sa.

Iar pentru a ajunge la această dublă cunoaștere în mod desăvârșit, e necesar să-L cunoască și pe Tatăl acestui Rege, Creatorul acestei Împărății.

Într-adevăr, fiii Mei, Biserica - această instituție pe care am întemeiat-o prin Fiul Meu - va completa Lucrarea Mea făcând să fie onorat Cel Care îi este Autorul: Tatăl și Creatorul vostru.

Dintre voi, fiii Mei, unii ar putea să-Mi spună: "Biserica a crescut neconținut, creștinii sunt tot mai numeroși; aceasta este o dovadă suficientă a faptului că Biserica noastră este desăvârșită!"

Să știți, copiii Mei, că Tatăl vostru a vegheat mereu asupra Bisericii încă de la nașterea ei și, de comun acord cu Fiul Meu și cu Duhul Sfânt, am vrut-o infailibilă prin Vicarul Meu, Sfântul Părinte. Cu toate acestea, nu este adevărat că, dacă creștinii M-ar cunoaște așa cum sunt, adică Tată Duios și Milostiv, Bun și Generos, n-ar practica ei cu mai multă vigoare și sinceritate această Religie Sfântă?

Fiii Mei, oare nu este adevărat că, dacă ați ști că aveți un Tată Care Se gândește la voi și vă iubește cu o Iubire Infinită, nu v-ați strădui și voi, din spirit de reciprocitate, să fiți mai fideli

îndatoririlor voastre de creștini, și chiar de cetățeni pentru a fi drepți și a da ce se cuvine lui Dumnezeu și oamenilor?

Nu e adevărat că, dacă L-ați cunoaște cu adevărat pe acest Tată Care vă iubește pe toți fără deosebire și Care, fără deosebire, vă cheamă pe toți cu frumosul nume de fii, voi M-ați iubi ca niște copii afectuoși, iar iubirea pe care Mi-ați da-o n-ar deveni oare, sub impulsul Meu, **o iubire activă** care s-ar extinde la restul omenirii ce nu cunoaște încă această societate de creștini și cu atât mai puțin pe Acela Care i-a creat și Care este Tatăl lor?

Dacă cineva ar merge să vorbească tuturor acestor suflete părăsite în prada superstițiilor lor, sau atâtor altele care Îmi spun Dumnezeu, căci știu că exist fără să știe că sunt aproape de ele, dacă le-ar spune că Cel Care le-a creat este și Tatăl lor care se gândește la ele și se ocupă de ele, care le înconjoară cu o afecțiune intimă în multele lor suferințe și descurajări, acesta ar obține convertirea chiar și a celor mai îndărătnici, iar aceste convertiri ar fi mai numeroase și mai solide, adică mai durabile.

Unii, examinând Opera de Iubire pe care o înfăptuiesc în mijlocul oamenilor vor găsi aici motiv de critică și vor zice: "Dar misionarii, de când au ajuns în acele țări îndepărtate, nu vorbesc necredincioșilor decât despre Dumnezeu, despre Bunătatea Sa, despre Îndurarea Sa; ce ar putea spune în plus despre Dumnezeu de vreme ce ei vorbesc despre El tot timpul?"

Misionarii au vorbit și vorbesc încă despre Dumnezeu în măsura în care ei înșiși Mă cunosc, dar Eu vă asigur că nu Mă cunoașteți așa cum sunt; de aceea vin să Mă proclam Tată al tuturor și cel mai duios dintre tați, ca să corectez iubirea pe care Mi-o purtați și care e deformată de teamă.

Vin să Mă fac asemenea creaturilor Mele ca să corectez ideea pe care o aveți despre un Dumnezeu înfricoșător de drept, căci îi văd pe toți oamenii trăindu-și viața fără să se încredințeze unicului lor Tată Care ar vrea să-i facă să cunoască singura Lui dorință, aceea de a le ușura trecerea prin această viață pământească pentru a le da apoi, în Cer, o Viață cu totul Divină.

Aceasta este o dovadă că sufletele nu Mă cunosc mai mult decât Mă cunoașteți voi fără a depăși măsura ideii pe care o aveți despre Mine. Dar acum, că vă dau această Lumină, rămâneți în Lumină și purtați tuturor Lumina; va fi un mijloc puternic pentru a obține convertiri și chiar pentru a închide, dacă e posibil, poarta iadului, căci Eu reînnoiesc aici promisiunea Mea care nu va putea să lipsească și care este aceasta:

TOȚI ACEIA CARE MĂ VOR CHEMA CU NUMELE DE TATĂ, FIE ȘI NUMAI O SINGURĂ DATĂ, NU VOR PIERI, CI VOR FI SIGURI DE VIAȚA LOR VEȘNICĂ, ÎN COMPANIA CELOR ALEȘI.

Iar pe voi, care lucrați pentru slava Mea și care vă veți implica *să Mă faceți cunoscut, onorat și iubit*, vă asigur că recompensa voastră va fi mare, căci voi ține cont de tot, chiar și de cel mai mic efort pe care îl veți face și vă voi da totul însutit în veșnicie.

V-am spus, în Sfânta Biserică e necesară completarea Cultului onorând într-un mod cu totul special pe Autorul acestei instituții, pe Acela Care a venit să o întemeieze, pe Cel Care îi este Sufletul, pe Dumnezeu în Trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Atâta timp cât cele Trei Persoane nu vor fi cinstite cu un Cult deosebit, special, în Biserică și în omenirea întreagă, ceva va lipsi acestei instituții. Am făcut deja să fie resimțită această lipsă de către unele suflete, dar cele mai multe prea timide, nu au corespuns chemării Mele. Altele au avut curajul să vorbească despre aceasta cui trebuia, dar în fața eșecului, nu au mai insistat.

Acum a sosit ceasul Meu. Vin Eu Însumi să le spun oamenilor, fiii Mei, ceea ce până acum nu au înțeles pe deplin. Vin Eu Însumi să aduc focul arzător al legii Iubirii, cu care să pot topi și distruge stratul enorm de gheață care învăluie omenirea.

O, scumpă omenire! O, oameni, care sunteți copiii Mei, ieșiți, ieșiți din legăturile cu care diavolul v-a ținut înlănțuiți până astăzi prin frica de un Tată Care este numai Iubire! Veniți, apropiați-vă, aveți tot dreptul să vă apropiați de Tatăl vostru, dilatați-vă inimile,

rugăți-L pe Fiul Meu ca să vă facă să cunoașteți tot mai bine Bunătatea Mea față de voi.

O, voi care sunteți prizonieri ai superstițiilor și ai legilor diabolice, ieșiți din această sclavie tiranică și veniți la Adevărul adevărilor. Recunoașteți-L pe Acela Care v-a creat și Care este Tatăl vostru. Nu pretindeți să vă folosiți de drepturile voastre adorând și cinstind pe aceia care v-au făcut să duceți până acum o viață inutilă, ci veniți la Mine; vă aștept pe toți, pentru că toți sunteți fiii Mei.

Și voi, care sunteți în Lumina adevărată, spuneți-le cât e de dulce să trăiți în Adevăr! Mai spuneți-le acelor creștini, acelor creaturi dragi, fiii Mei, cât e de dulce să știi că este un Tată Care vede totul, Care știe tot, prevede tot, Care este infinit de Bun, Care știe să ierte cu ușurință, Care pedepsește cu greu și cu părere de rău. Spuneți-le, în sfârșit, că nu vreau să-i părăsesc în necazurile vieții, singuri și fără merite, ci să vină la Mine: îi voi ajuta, le voi ușura poverile, le voi îndulci viața atât de grea și îi voi îmbăta cu Iubirea Mea paternă, pentru a-i face fericiți în timp și în veșnicie.

Iar voi, fiii Mei, care pierzând Credința, trăiți în întuneric, ridicăți-vă ochii și veți vedea raze luminoase venind să vă lumineze.

Eu sunt singurul Care luminez, Care încălzesc și reîncălzesc, priviți și recunoașteți că sunt Creatorul vostru, Tatăl vostru, singurul și unicul vostru Dumnezeu. Pentru că vă iubesc vin ca să Mă fac iubit ca să fiți salvați cu toții.

Mă adresez tuturor oamenilor din lumea întreagă făcând să răsună această chemare a Iubirii Mele paterne; această Iubire infinită, pe care doresc să v-o fac cunoscută, este o realitate permanentă.

Iubiți, iubiți, iubiți mereu, dar faceți să fie iubit și Acest Tată, pentru ca începând de astăzi, Eu să-L pot arăta tuturor pe Tatăl cel mai aprins de Iubire pentru voi.

Iar voi, fiii Mei iubiți, preoți și călugări, Eu vă îndemn să faceți cunoscută această Iubire paternă pe care o nutresc pentru

oameni și pentru voi în mod deosebit. Voi sunteți aleși să lucrați pentru ca Voia Mea să se împlinească în oameni și în voi. Ei bine, Voia Mea este ca Eu *să fiu cunoscut, onorat și iubit*. Nu lăsați atât de mult timp Iubirea Mea inactivă, căci sunt însetat de dorința de a fi iubit!

Iată secolul privilegiat dintre toate; nu irosiți acest privilegiu de teamă să nu vă fie retras! Sufletele au nevoie de anumite atingeri divine și timpul presează; nu vă fie teamă de nimic, sunt Tatăl vostru; vă voi ajuta în eforturile și în munca voastră. Vă voi susține mereu și vă voi face să pregustați încă de pe pământ Pacea și Bucuria sufletului făcând ca slujirea și faptele voastre pline de zel să aducă roade: dar inestimabil, căci sufletul care este în Pace și Bucurie, pregustă deja Cerul așteptând răsplata veșnică.

Vicarului Meu, Supremul Pontif, Reprezentantul Meu pe pământ, i-am trimis o atracție cu totul specială spre apostolatul misionar în țări îndepărtate și mai ales un zel foarte mare pentru a răspândi în toată lumea devoțiunea la Preasfânta Inimă a Fiului Meu Isus. Acum îi încredințez Opera pe care Însuși Isus a venit să o înfăptuiască pe pământ: să Mă preamărească, făcându-Mă cunoscut așa cum sunt, așa cum Mă descriu acum adresându-Mă tuturor oamenilor, fiii Mei și creaturile Mele.

Dacă oamenii ar fi știut să pătrundă în Inima lui Isus, cu toate dorințele și slava Lui, ar fi recunoscut că dorința Sa cea mai arzătoare este de a-L premări pe Tatăl, Cel Care L-a trimis, și mai ales să nu I se lase o preamărire diminuată, cum s-a făcut până azi, ci o preamărire desăvârșită, așa cum omul poate și trebuie să-Mi aducă, fiind Tată și Creator, și mai ales ca Autor al Răscumpărării lor!

Eu îi cer (omului) ceea ce poate să-Mi dea: **încrederea sa, iubirea și recunoștința sa**. Nu pentru că am nevoie de creatura Mea sau de adorația ei doresc Eu *să fiu cunoscut, onorat și iubit*; Mă aplec până la ea numai pentru a o salva și pentru a o face partașă la Gloria Mea. Și încă pentru că Bunătatea Mea, Iubirea Mea înțeleg că ființele pe care le-am creat din nimic și le-am

adoptat ca pe adevărați fii, cad în număr mare în nefericirea veșnică cu demonii ratând astfel scopul creării lor, pierzându-și timpul și veșnicia!

Dacă doresc ceva, mai ales în momentul de față, este doar o mai mare fervoare din partea celor dreți, o mai mare înclinare spre convertirea păcătoșilor, o convertire sinceră și perseverentă, întoarcerea fiilor risipitori la Casa părintească, în special a evreilor și a tuturor celorlalți care sunt și ei creaturile și fiii Mei, precum schismaticii, ereticii, francmasonii, sărmanii necredincioși, cei ce comit sacrilegii și sectele diferite și secrete; ca, vrând-nevrând, toată această lume să știe că există un Dumnezeu și un Creator. Acest Dumnezeu, Care va vorbi repetat ignoranței lor, le este necunoscut; nu știu că Eu sunt Tatăl lor.

Credeți-Mă, voi, cei care Mă ascultați citind aceste cuvinte: dacă toți oamenii care sunt departe de Biserica noastră catolică ar auzi vorbindu-se despre Acest Tată Care îi iubește, Care este Creatorul și Dumnezeul lor, de Acest Tată Care dorește să le dea viața veșnică, o mare parte dintre acești oameni, chiar și dintre cei mai încăpățânați, ar veni la Acest Tată despre Care le-ați vorbi.

Dacă nu puteți să mergeți direct să le vorbiți astfel, căutați alte mijloace: există mii de moduri directe sau indirecte, puneți-le în practică cu un adevărat spirit de discipoli și cu mare fervoare; vă promit că eforturile voastre vor fi, printr-un har special, încununat curând de mari succese. Deveniți apostolii Bunătății Mele paterne și, prin zelul pe care vi-l voi da vouă, tuturor, veți fi tari și veți avea mare putere asupra sufletelor.

Voi fi mereu lângă voi și în voi: dacă veți fi doi care veți vorbi, voi fi între voi doi; dacă veți fi mai numeroși, Eu voi fi în mijlocul vostru; astfel veți spune ceea ce Eu vă voi inspira și voi pune în ascultătorii voștri dispozițiile dorite; astfel oamenii vor fi cuceriți de Iubire și salvați pentru toată veșnicia.

Cât despre mijloacele pentru a Mă cinsti așa cum doresc Eu, nu vă cer altceva decât **o mare încredere**. Să nu credeți că aștept de la voi austeritate, mortificări, că vreau să mergeți desculți sau

să vă prosternați cu fața la pământ, să vă acoperiți cu cenușă, etc... Nu, nu! Vreau și Mi-e drag să vă comportați ca niște fii, cu simplitate și încredere în Mine!

Cu voi, Mă voi face totul tuturor ca Tatăl cel mai duios și mai iubitor. Voi fi apropiatul vostru, dăruindu-Mă tuturor, făcându-Mă mic pentru ca voi să deveniți mari pentru eternitate.

Cea mai mare parte a necredincioșilor, a nelegiuitorilor și a diferitelor comunități rămân în răutatea și necredința lor deoarece cred că Eu le cer imposibilul, că trebuie să se supună ordinelor Mele ca niște sclavi ai unui stăpân tiran ce rămâne învăluit în puterea și orgoliul său, departe de supușii săi, pentru a-i constrânge la respect și devotament. Nu, nu, fiii Mei! Eu știu să Mă fac de mii de ori mai mic decât vă puteți imagina.

Totuși, ceea ce vă cer este **respectarea fidelă a Poruncilor pe care le-am dat Bisericii Mele** pentru a fi creaturi raționale și nu asemănătoare animalelor prin indisciplina voastră și prin tendințele rele, pentru ca, în sfârșit, să puteți păstra această comoară care este sufletul vostru și pe care vi l-am dăruit cu deplina frumusețe divină cu care l-am investit!

Apoi faceți - așa cu doresc - ceea ce v-am fixat deja pentru a Mă onora cu un Cult special. Aceasta să vă facă să înțelegeți Voința Mea de a vă da mult și de a vă face să participați în mai mare măsură la puterea și gloria Mea, numai pentru a vă face fericiți și a vă mântui, pentru a vă arăta unica Mea dorință de a vă iubi și de a fi iubit de voi. Dacă Mă veți iubi cu o iubire filială și plină de încredere, veți purta un respect plin de iubire și supunere față de Biserica Mea și de reprezentanții Mei. Nu un respect ca cel pe care îl aveți acum și care vă ține la distanță de Mine pentru că vă înspăimânt; acest respect fals pe care îl aveți acum este o nedreptate adusă Dreptății, este o rană făcută în partea cea mai sensibilă a Inimii Mele, este o neglijare, o disprețuire a Iubirii Mele paterne față de voi.

Ceea ce M-a întristat cel mai mult la poporul Meu Israel și încă Mă rănește la omenirea de azi, este acest respect rău înțeles

față de Mine. În fapt, vrăjmașul oamenilor s-a folosit de el pentru a-i face să cadă în idolatrie și în schisme. Încă îl mai folosește și îl va folosi mereu împotriva voastră pentru a vă îndepărta de la Adevăr, de Biserica Mea și de Mine. Ah, nu vă mai lăsați duși de dușman, credeți în Adevărul care vă este revelat și mergeți în lumina acestui Adevăr.

Voi, fiii Mei, care sunteți în afara Bisericii catolice, să știți că nu sunteți excluși de la Iubirea Mea părintească. Vă adresez o chemare plină de duioșie, căci și voi sunteți fiii Mei. Dacă ați trăit până acum în capcanele întinse de diavol, recunoașteți că v-ați înșelat, veniți la Mine, Tatăl vostru, și Eu vă voi primi cu Bucurie și Iubire!

Și voi, care nu cunoașteți altă religie decât cea în care v-ați născut și aceasta nu e cea adevărată, deschideți ochii: iată Tatăl vostru, Cel Care v-a creat și Care vrea să vă mântuiască. Vin la voi ca să vă aduc Adevărul și cu el Salvarea. Văd că Mă ignorați și că nu știți că nu doresc nimic altceva de la voi decât **să Mă cunoașteți ca Tată și Creator, precum și ca Mântuitor**. Din cauza acestei ignoranțe nu Mă puteți iubi; să știți deci că nu sunt atât de îndepărtat cum credeți voi.

Cum aș putea să vă las singuri după ce v-am creat și adoptat cu Iubirea Mea? Vă urmez pretutindeni, vă ocrotesc în toate pentru ca în toate să constatați marea Mea liberalitate față de voi, chiar dacă voi uitați infinitele Mele binefaceri, ceea ce vă face să spuneți: "Natura e cea care ne dă totul, care ne face să trăim și să murim". Iată timpul de Har și de Lumină! Recunoașteți deci că Eu sunt singurul Dumnezeu Adevărat!

Pentru a vă da fericirea adevărată în această viață și în cealaltă, doresc să faceți ceea ce vă propun în această Lumină. Timpul este favorabil, nu lăsați să vă scape Iubirea care se oferă inimii voastre într-un mod atât de palpabil. Tuturor le cer, ca mijloc de a atinge acest scop, **să asculte Sfânta Liturghie**: aceasta Îmi este foarte plăcut! După aceea, cu timpul, vă voi spune și alte mici rugăciuni, dar nu vreau să vă împovărez!

Esențial ar fi să Mă onorați așa cum v-am spus stabilind o Sărbătoare în cinstea Mea și slujindu-Mă cu simplitatea de adevărați fii ai lui Dumnezeu Tatăl vostru, Creatorul și Mântuitorul neamului omenesc.

Iată o altă mărturie asupra Iubirii Mele părintești față de oameni: fiii Mei, nu voi spune toată măreția Iubirii Mele infinite, pentru că ajunge să deschideți Cărțile Sfinte, să priviți Crucifixul, Tabernacolul și Preasfântul Sacrament pentru ca să puteți înțelege în ce măsură v-am iubit.

Cu toate acestea, ca să cunoașteți câtă nevoie aveți ca să faceți Voia Mea și pentru ca, de acum înainte, Eu să fiu mai cunoscut și mai iubit, vreau să vă atrag atenția, înainte de a termina aceste puține cuvinte care nu sunt decât baza Operei Mele de Iubire printre oameni, asupra câtorva dintre nenumăratele dovezi ale Iubirii Mele pentru voi. Atâta timp cât omul nu este în Adevăr, nu experimentează de loc Adevărata Libertate: credeți că aveți bucurie, pace, voi fiii Mei care sunteți în afara Adevăratei Legi pentru urmarea căreia ați fost creați, dar în străfundul inimii voastre simțiți că în voi nu este nici Adevărata Pace, nici Adevărata Bucurie și că nu sunteți în Libertatea Adevărata a Celui Care v-a creat și Care este Dumnezeu vostru, Tatăl vostru!

Dar voi, care sunteți în Adevărata Lege, sau mai bine zis ați promis să urmați această Lege pe care v-am dat-o ca să vă asigurați Mântuirea, iată că ați fost conduși la rău de vicii. V-ați îndepărtat de Lege cu purtarea voastră vinovată. Credeți că sunteți fericiți? Nu. Voi simțiți că inima voastră nu e liniștită. Căutând plăcerile voastre și alte bucurii omenești, credeți că inima voastră se va simți în sfârșit satisfăcută? Nu. Lăsați-Mă să vă spun că nu veți fi niciodată cu adevărat Liberi, cu adevărat Fericiți până când nu Mă veți recunoaște ca Tată și nu vă veți supune jugului Meu, pentru a fi **adevărați fii ai lui Dumnezeu**, Tatăl vostru. De ce? Pentru că v-am creat pentru un singur scop care este *să Mă cunoașteți, să Mă iubiți și să Mă slujiți*, așa cum copilul simplu și încrezător își slujește Tatăl.

Odinioară, în timpul Vechiului Testament, oamenii se comportau ca animalele. Nu păstrasera nici un semn care să indice demnitatea lor de fii ai lui Dumnezeu, Tatăl lor. Astfel, pentru a le arăta că doresc să-i ridic la marea demnitate de fii ai lui Dumnezeu a trebuit să Mă arăt de o severitate uneori înspăimântătoare. Mai târziu, când am văzut pe unii destul de raționali pentru a înțelege, în sfârșit, că trebuiau stabilite niște diferențe între ei și animale, am început să-i copleșesc cu binefaceri, să-i conduc la victorie asupra celor care nu știau încă să-și recunoască sau să-și păstreze demnitatea. Și cum numărul lor creștea, le-am trimis pe Fiul Meu, înzestrat cu toate perfecțiunile Divine, din moment ce era Fiul unui Dumnezeu Desăvârșit. El le-a trasat calea perfecțiunii, prin El v-am adoptat în Iubirea Mea Infinită ca adevărați fii și apoi nu v-am mai chemat cu simplul nume de *creaturi*, ci cu acela de *fii*.

V-am îmbrăcat cu Spiritul adevărat al Legii noi, care nu numai că vă distinge de animale, ca pe oamenii din vechea Lege, ci vă înalță deasupra oamenilor din Vechiul Testament. V-am ridicat pe toți la **demnitatea de fii ai lui Dumnezeu**, da, voi sunteți fiii Mei și trebuie să-Mi spuneți că Eu sunt Tatăl vostru; dar **să și aveți încredere în Mine** ca fii pentru că fără această încredere nu veți avea niciodată adevărata libertate.

Vă spun toate acestea ca să recunoașteți că Eu vin prin această Operă de Iubire să vă ajut cu putere să dărâmați sclavia tiranică ce încâtușează sufletul vostru și să vă fac să gustați adevărata libertate din care provine fericirea adevărată, față de care toate bucuriile pământului nu sunt nimic. Înălțați-vă cu toții spre această demnitate de fii ai lui Dumnezeu și învățați să respectați măreția voastră, iar Eu voi fi mai mult ca oricând Tatăl vostru, cel mai iubitor și mai plin de Îndurare.

Am venit să aduc Pacea cu această Operă de Iubire. Dacă cineva Mă cinstește și se încredințează Mie, voi face să coboare asupra lui o rază de pace în toate situațiile potrivnice prin care trece, în suferințele și necazurile de orice fel, mai ales dacă Mă

invocă și Mă iubește ca Tată al său. Dacă familiile Mă cinstesc și Mă iubesc ca Tată al lor, Eu le voi da Pacea Mea și cu ea, Providența Mea. Dacă muncitorii și diferiții meșteșugari Mă invocă și Mă onorează, le voi da Pacea Mea, Puterea Mea, Mă voi arăta Tată bun și milostiv. Dacă în orice comunitate creștină voi fi invocat și onorat, le voi da Pacea Mea, Mă voi arăta Tată plin de Iubire și cu Puterea Mea voi asigura mântuirea sufletelor.

Dacă toată omenirea Mă invocă și Mă cinstește, voi face să coboare peste toată omenirea Duhul Păcii ca o rouă binefăcătoare.

Dacă toate națiunile Mă invocă și Mă cinstesc, nu vor mai fi niciodată tulburări și războaie, căci Eu sunt Dumnezeul Păcii și acolo unde sunt Eu, nu va fi război.

Vreți să obțineți victoria asupra vrăjmașului? Invocați-Mă și veți triumfa biruitori asupra lui.

În sfârșit, voi știți că Eu pot **totul** cu Puterea Mea. Ei bine, această Putere o ofer tuturor, ca să vă serviți de ea în timp și în veșnicie. Mă voi arăta mereu Tatăl vostru, numai să vă arătați și voi fii Mei.

Ce doresc cu această Operă de Iubire, dacă nu **să găsec inimi** care să Mă poată înțelege?

Sunt Sfințenia a cărei plinătate și perfecțiune o posed și vă dăruiesc această Sfințenie - a cărui Autor sunt - prin Duhul Meu Sfânt o pun în sufletele voastre cu meritele Fiului Meu. Prin intermediul Fiului Meu și a Duhului Sfânt, vin la voi, în voi și în voi Îmi caut sălaş.

Pentru anumite suflete aceste cuvinte: "*Vin în voi*" par un mister, dar nu e nici un mister! Căci după ce l-am cerut Fiului Meu să instaureze Sfânta Euharistie, Mi-am propus să vin în voi de fiecare dată când primiți Sfânta Ostie!

Desigur, nimic nu Mă împiedica să vin la voi și înainte de Euharistie, pentru că nimic nu-Mi este imposibil! Dar primirea acestui Sacrament este o acțiune ușor de înțeles și vă explică cum vin Eu în voi.

Când sunt în voi, vă dăruiesc mult mai ușor ceea ce posed, numai să-Mi cereți.

Prin acest Sacrament vă uniți intim cu Mine și tocmai în această intimitate efuziunea Iubirii Mele face să se reverse în sufletele voastre Sfințenia pe care o posed.

Vă inund cu Iubirea Mea, atunci nu trebuie decât să-Mi cereți virtuțile și perfecțiunile de care aveți nevoie și fiți siguri că în aceste momente de odihnă a lui Dumnezeu în inima creaturii Sale nimic nu vă va fi refuzat.

Din momentul în care înțelegeți care este locul odihnei Mele, nu veți vrea să Mi-l dați? Sunt Tatăl și Dumnezeul vostru, veți îndrăzni să-Mi refuzați aceasta? Ah, nu Mă faceți să sufăr cu cruzimea voastră față de un Tată Care vă cere numai această favoare pentru El.

Înainte de a încheia acest Mesaj, vreau să exprim o dorință adresată unui anumit număr de suflete consacrate în serviciul Meu. Aceste suflete sunteți voi, **preoți, călugări și călugărițe**. Ați depus voturi în slujirea Mea, fie în contemplare, fie în opere de caritate și apostolat. Din partea Mea, e un privilegiu al Bunătății Mele; din partea voastră este fidelitatea față de vocație prin bunăvoința voastră.

Dorința Mea este aceasta: voi, care înțelegeți mai ușor ceea ce aștept de la omenire, **rugați-Mă pentru ca Eu să pot realiza Opera de Iubire în toate sufletele**. Voi cunoașteți toate dificultățile care trebuie depășite *pentru a cuceri un suflet!* Ei bine, iată mijlocul eficace care vă va facilita câștigarea pentru Mine a unei mari mulțimi: acest mijloc este *să Mă faceți cunoscut, iubit și onorat* de oameni. Înainte de toate, doresc ca voi să începeți primii. Ce bucurie pentru Mine să intru în primul rând în casele preoților, călugărilor și călugărițelor!

Ce bucurie să Mă aflu, ca Tată, printre fiii Iubirii Mele! Cu voi, intimii Mei, voi vorbi ca între prieteni. Voi fi pentru voi, cel mai discret dintre confidenți! Voi fi totul vostru care vă va ajunge pentru toate! Voi fi mai ales Tatăl care primește toate dorințele

voastre coplesindu-vă cu Iubirea Sa, cu binefacerile și duișia Sa universală.

Nu-Mi refuzați această bucurie pe care doresc să o am printre voi. O să v-o dau înapoi însutit și pentru că voi Mă veți onora, și Eu vă voi onora pe voi pregătindu-vă o mare glorie în Împărăția Mea. Sunt Lumina luminilor: acolo unde va pătrunde ea va fi viață, pâine și fericire. Această Lumină va lumina pelerinul, scepticul, neștiutorul, îi va lumina pe toți, o, oameni care trăiți în această lume plină de întuneric și de vicii; dacă n-ați avea Lumina Mea, ați cădea în abisul morții eterne!

În sfârșit, această Lumină va lumina căile ce duc la adevărata Biserică catolică pentru sărmanii săi fii care sunt încă victime ale superstițiilor. Mă voi arăta Tată al acelora care suferă cel mai mult pe acest pământ, sărmanii leproși!

Mă voi arăta Tată față de toți acei oameni care sunt părăsiți, excluși din orice colectivitate umană. Mă voi arăta Tată al celor întristați, bolnavi, mai ales al celor aflați în agonie. Mă voi arăta Tată al tuturor familiilor, al orfanilor, al văduvelor, al prizonierilor, al muncitorilor și al tineretului. Mă voi arăta Tată pentru toți cei aflați în nevoie. În sfârșit, Mă voi arăta Tată al Regilor și al națiunilor lor. Și toți veți simți Bunătatea Mea, toți veți simți Ocrotirea Mea și voi toți veți vedea Puterea Mea.

Binecuvântarea Mea paternă și divină tuturor, Amin!

În special fiului și Reprezentantului Meu, Amin!

În special fiului Meu, Episcopul, Amin!

În special fiului Meu, Părintelui tău spiritual, Amin!

În special fiicelor Mele, Superioarele tale, Amin!

Întregii Congregații a Iubirii Mele, Amin!

Întregii Biserici și întregului Cler, Amin!

Binecuvântare cu totul specială Bisericii din Purgatoriu,
Amin! Amin!

* * *

Rugăciunea Maicii Eugenia către Tatăl

†

Per Ipsum, cum Ipso et in Ipso

Dumnezeu este Tatăl Meu

Tatăl meu Care ești în Ceruri, cât e de dulce și mângâietor să știu că Tu ești Tatăl meu și că eu sunt copilul Tău!

Și mai ales atunci când este întunecat cerul sufletului meu și mai grea îmi devine crucea, atunci simt nevoia să-ți repet: Tată, cred în Iubirea Ta pentru mine!

Da, cred că Tu îmi ești Tată în orice moment al vieții și că eu sunt fiica Ta.

Cred că mă iubești cu o Iubire infinită.

Cred că veghezi zi și noapte asupra mea și nici un fir de păr nu cade de pe capul meu fără permisiunea Ta.

Cred că fiind Atotștiutor, știi mai bine decât mine de ce anume am nevoie.

Cred că fiind Atotputernic, poți să scoți Binele chiar și din rău!

Cred că, fiind nesfârșit de Bun, faci să se întoarcă totul spre binele celor care Te iubesc; și chiar sub mâinile care lovesc, eu sărut Mâna Ta care vindecă!

Cred..., dar sporește în mine Credința, Speranța și Iubirea!

Învață-mă să văd mereu în Iubirea Ta o călăuză, în orice întâmplare a vieții mele.

Învață-mă să mă abandonez Ție, ca un copil în brațele mamei sale.

Părinte, Tu știi totul, Tu vezi totul, Tu mă cunoști mai bine decât mă cunosc eu; Tu poți totul și Tu mă iubești!

Tatăl meu, pentru că Tu vrei să recurgem mereu la Tine, iată-mă, vin la Tine să-Ți cer cu încredere, cu Isus și Maria...

(se cere harul dorit)

Pentru această intenție, împreună cu Preasfintele Lor Inimi, ofer toate rugăciunile mele, toate sacrificiile și mortificările mele, toate acțiunile mele și o mai mare fidelitate față de îndatoririle mele*.

Dă-mi Lumina, Harul și Puterea Duhului Sfânt!

Întărește-mă în acest Duh, astfel încât să nu-L mai pierd niciodată, nici să-L întristez, nici să-L las să slăbească în mine.

Tatăl meu, îți cer acestea în Numele lui Isus, Fiul Tău. Și Tu, o, Isuse, deschide-Ți Inima și pune inima mea în Ea, și cu cea a Mariei, ofer-o Dumnezeiescului nostru Părinte! Obține-mi harul de care am nevoie.

Tată Divin, cheamă-i la Tine pe toți oamenii, lumea întregă să proclame Bunătatea Ta Paternă și Îndurarea Ta Divină.

Fii pentru mine un Tată duios și ocrotește-mă pretutindeni ca pe pupila ochiului Tău. Fă să fiu mereu o fiică demnă de Tine: ai milă de mine!

Tată Divin, dulce speranță a sufletelor noastre,

fii cunoscut, onorat și iubit de toți oamenii!

Tată Divin, Bunătate infinită ce coboară asupra tuturor

popoarelor,

fii cunoscut, onorat și iubit de toți oamenii!

Tată Divin, roua binefăcătoare a omenirii,

fii cunoscut, onorat și iubit de toți oamenii!

Indulgență parțială

† Mons. Girard

Vicar Apostolic

Cairo -Egipt, 9 oct. 1935

† Jean Card. Verdier

Arhiepiscop de Paris

8 mai 1936

-----
* Dacă se recită ca novenă, se adaugă: "Îți promit să fiu mai generos, mai ales în aceste nouă zile, în cutare circumstanță..., cu acea persoană..."